

Službeni list

Europske unije

C 53

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 60.
20. veljače 2017.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2017/C 053/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2017/C 053/02 Predmet C-503/14: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 21. prosinca 2016. – Europska komisija protiv Portugalske Republike (Povreda obveze države članice — Članci 21., 45. i 49. UFEU a — Članci 28. i 31. Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru — Slobodno kretanje osoba — Slobodno kretanje radnika — Sloboda poslovnog nastana — Oporezivanje kapitalnih dobitaka fizičkih osoba ostvarenih prijenosom zamjenom društvenih udjela — Oporezivanje kapitalnih dobitaka fizičkih osoba ostvarenih prijenosom cjelokupne imovine namijenjene obavljanju poduzetničke i profesionalne aktivnosti — Izlazno oporezivanje pojedinaca — Neposredna naplata poreza — Različiti tretman fizičkih osoba koje zamjenjuju društvene udjele i zadržavaju svoju rezidentnost na nacionalnom teritoriju i onih koje vrše takvu zamjenu i prenose svoju rezidentnost na teritorij druge države članice Europske unije ili Europskog gospodarskog prostora — Različiti tretman fizičkih osoba koje prenose cjelokupnu imovinu koja je povezana sa samostalnom djelatnošću na društvo sa sjedištem i stvarnom upravom na portugalskom teritoriju i onih koje vrše takav prijenos na društvo sa sjedištem ili stvarnom upravom na teritoriju druge države članice Europske unije ili Europskog gospodarskog prostora — Proporcionalnost) 2

HR

2017/C 053/03	Predmet C-524/14 P: Presuda Suda (veliko vijeće) od 21. prosinca 2016. – Europska komisija protiv Hansestadt Lübeck, pravni slijednik društva Flughafen Lübeck GmbH (Žalba — Državne potpore — Pristojbe zračnih luka — Članak 108. stavak 2. UFEU-a — Članak 263. četvrti stavak UFEU-a — Odluka o pokretanju formalnog istražnog postupka — Dopuštenost tužbe za poništenje — Osoba na koju se akt izravno odnosi — Pravni interes — Članak 107. stavak 1. UFEU-a — Uvjet koji se odnosi na selektivnost)	3
2017/C 053/04	Predmet C-593/14: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 21. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Vestre Landsret – Danska) – Masco Denmark ApS, Damixa ApS protiv Skatteministeriet (Zahtjev za prethodnu odluku — Sloboda poslovnog nastana — Porezno zakonodavstvo u području potkapitalizacije društava kćeri — Uključivanje u oporezivu dobit društva zajmodavca kamata na zajam koje je platio nerezidentno društvo kći zajmoprimac — Izuzimanje kamata koje je uplatilo rezidentno društvo kći zajmoprimac — Uravnotežena raspodjela ovlasti za oporezivanje među državama članicama — Nužnost sprečavanja opasnosti od izbjegavanja plaćanja poreza)	3
2017/C 053/05	Spojeni predmeti C-20/15 P i C-21/15 P: Presuda Suda (veliko vijeće) od 21. prosinca 2016. – Europska komisija protiv World Duty Free Group SA, ranije Autogrill España SA (C-20/15 P), Banco Santander SA, Santusa Holding SL (C-21/15 P) (Žalba — Državne potpore — Članak 107. stavak 1. UFEU-a — Porezni sustav — Porez na dobit — Odbitak — Amortizacija goodwilla koji proizlazi iz stjecanja udjela od najmanje 5 % od poduzetnika koji su porezno rezidentni u Španjolskoj u poduzećima koja su porezno rezidentna izvan te države članice — Pojam 'državna potpora' — Uvjet koji se odnosi na selektivnost)	4
2017/C 053/06	Predmet C-51/15: Presuda Suda (treće vijeće) od 21. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberlandesgericht Celle – Njemačka) – Remondis GmbH & Co. KG Region Nord protiv Region Hannover (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 4., stavak 2. UEU a — Poštovanje nacionalnog identiteta država članica, kako se očituje u temeljnim političkim i ustavnim strukturama, uključujući regionalnoj i lokalnoj samoupravi — Interna organizacija država članica — Teritorijalne jedinice — Pravno sredstvo kojim se stvara novo javnopravno tijelo i organizira prijenos ovlasti i odgovornosti za izvršavanje javnih zadaća — Ugovori o javnoj nabavi — Direktiva 2004/18/EZ — Članak 1. stavak 2. točka (a) — Pojam „ugovor o javnoj nabavi“)	5
2017/C 053/07	Predmet C-76/15: Presuda Suda (drugo vijeće) od 21. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Grondwettelijk Hof – Belgija) – Paul Vervloet i dr. protiv Ministerraad (Zahtjev za prethodnu odluku — Državne potpore — Potpora koju je provela Kraljevina Belgija u korist financijskih zadružnih društava grupe ARCO — Sustavi osiguranja depozita — Direktiva 94/19/EZ — Područje primjene — Sustav osiguranja kojim se štite udjeli fizičkih osoba udjelničara zadružnih društava koja djeluju u financijskom sektoru — Isključenje — Članci 107. i 108. UFEU-a — Odluka Komisije o proglašenju potpore nespojivom s unutarnjim tržištem)	6
2017/C 053/08	Predmet C-119/15: Presuda Suda (peto vijeće) od 21. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Apelacyjny w Warszawie – Poljska) – Biuro podróży „Partner” sp. z o.o. sp.k. w Dąbrowie Górniczej protiv Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 93/13/EEZ — Direktiva 2009/22/EZ — Zaštita potrošača — Učinak erga omnes nepoštenih uvjeta koji se nalaze u javnom upisniku — Novčana kazna izrečena prodavatelju robe ili pružatelju usluga koji je koristio uvjet koji se smatra jednak onomu koji se nalazi u navedenom upisniku — Prodavatelj robe ili pružatelj usluga koji nije sudjelovao u postupku u kojem je utvrđena nepoštenost uvjeta — Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima — Pojam 'sud neke države članice, protiv čijih odluka prema nacionalnom pravu nema pravnog lijeka')	7

2017/C 053/09	Predmet C-131/15 P: Presuda Suda (prvo vijeće) od 21. prosinca 2016. – Club Hotel Loutraki protiv Europske komisije, Helenske Republike, Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP) (Žalba — Državne potpore — Iskorištavanje videoterminala za lutrijske igre — Dodjela isključive licencije od strane države članice — Odluka kojom se utvrđuje nepostojanje državne potpore — Članak 108. stavak 3. UFEU a — Uredba (EZ) br. 659/1999 — Članci 4., 7. i 13. — Nepokretanje formalnog istražnog postupka — Pojam ozbiljnih poteškoća — Datum ocjene — Članak 296. UFEU a — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 41. — Obveza obrazlaganja — Članak 47. — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Članak 107. stavak 1. UFEU a — Pojam „gospodarska prednost” — Zajednička ocjena prijavljenih mjera)	8
2017/C 053/10	Spojeni predmeti C-154/15, C-307/15 i C-308/15: Presuda Suda (veliko vijeće) od 21. prosinca 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Mercantil n ^o 1 de Granada, Audiencia Provincial de Alicante – Španjolska) – Francisco Gutiérrez Naranjo protiv Cajasur Banco SAU (C-154/15), Ana María Palacios Martínez protiv Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (BBVA) (C-307/15), Banco Popular Español SA protiv Emilija Irlesa López, Terese Torres Andreu (C-308/15) (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 93/13/EEZ — Potrošački ugovori — Hipotekarni zajmovi — Nepoštene odredbe — Članak 4. stavak 2. — Članak 6. stavak 1. — Proglašenje ništavosti — Ograničavanje od strane nacionalnog suda vremenskih učinaka proglašenja ništavosti nepoštene odredbe)	8
2017/C 053/11	Spojeni predmeti C-164/15 P i C-165/15 P: Presuda Suda (treće vijeće) od 21. prosinca 2016. – Europska komisija protiv Aer Lingus Ltd, Ryanair Designated Activity Company, Irske (Žalba — Državne potpore — Nacionalni porez na zračni prijevoz — Primjena različitih tarifa — Snižena tarifa za letove čija su odredišta najviše 300 km udaljena od nacionalne zračne luke — Prednost — Selektivni karakter — Ocjena u slučaju u kojem porezna mjera može predstavljati ograničenje slobode pružanja usluga — Povrat — Trošarina)	9
2017/C 053/12	Predmet C-201/15: Presuda Suda (veliko vijeće) od 21. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Symvoulío tis Epikrateias – Grčka) – Anonymi Geniki Etairia Tsimenton Iraklis (AGET Iraklis) protiv Ypourgos Ergasias, Koinonikis Asfalisis kai Koinonikis Allilengyis (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 98/59/EZ — Usklađivanje zakonodavstava država članica u odnosu na kolektivno otkazivanje — Članak 49. UFEU-a — Sloboda poslovnog nastana — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 16. — Sloboda poduzetništva — Nacionalni propis koji ovlašćuje upravno tijelo na protivljenje kolektivnom otkazivanju nakon procjene uvjeta na tržištu rada, stanja poduzeća i interesa nacionalnog gospodarstva — Teška gospodarska kriza — Osobito visoka nacionalna stopa nezaposlenosti)	10
2017/C 053/13	Spojeni predmeti C-203/15 i C-698/15: Presuda Suda (veliko vijeće) od 21. prosinca 2016. (zahtjevi za prethodnu odluku koje su uputili Kammarrätten i Stockholm, Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Ujedinjena Kraljevina, Švedska) – Tele2 Sverige AB protiv Post- och telestyrelsen (C-203/15), Secretary of State for the Home Department protiv Toma Watsona, Petera Brica, Geoffreya Lewisa (C-698/15) „Zahtjev za prethodnu odluku — Elektroničke komunikacije — Obrada osobnih podataka — Povjerljivost elektroničkih komunikacija — Zaštita — Direktiva 2002/58/EZ — Članci 5., 6. i 9. i članak 15. stavak 1. — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članci 7., 8. i 11. i članak 52. stavak 1. — Nacionalno zakonodavstvo — Pružatelji elektroničkih komunikacijskih usluga — Obveza koja se odnosi na opće i neselektivno zadržavanje podataka o prometu i podataka o lokaciji — Nacionalna tijela — Pristup podacima — Nepostojanje prethodnog nadzora suda ili nadzora neovisnog upravnog tijela — Usklađenost s pravom Unije”	11
2017/C 053/14	Predmet C-272/15: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 21. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Ujedinjena Kraljevina) – Swiss International Air Lines AG protiv The Secretary of State for Energy and Climate Change, Environment Agency (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2003/87/EZ — Sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova — Obveza predaje emisijskih jedinica za letove između država članica Unije i većine trećih zemalja — Odluka br. 377/2013/EU — Članak 1. — Privremeno odstupanje — Isključenje letova prema zračnim lukama u Švicarskoj i iz njih — Razlika u postupanju s trećim zemljama — Opće načelo jednakog postupanja — Neprimjenjivost)	12

2017/C 053/15	Predmet C-327/15: Presuda Suda (drugo vijeće) od 21. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio l'Østre Landsret – Danska) – TDC AS protiv Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet (Zahtjev za prethodnu odluku — Elektroničke komunikacijske mreže i usluge — Direktiva 2002/22/EZ — Univerzalna usluga — Članci 12. i 13. — Izračun troškova obveza pružanja univerzalne usluge — Članak 32. — Naknada troškova dodatnih obveznih usluga — Izravan učinak — Članak 107. stavak 1. i članak 108. stavak 3. UFEU-a — Sigurnosne i hitne pomorske usluge koje se pružaju u Danskoj i na Grenlandu — Nacionalni propis — Podnošenje zahtjeva za naknadu troškova dodatnih obveznih usluga — Rok od tri mjeseca — Načela ekvivalentnosti i djelotvornosti)	13
2017/C 053/16	Predmet C-355/15: Presuda Suda (osmo vijeće) od 21. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgerichtshof – Austrija) – Bietergemeinschaft. Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH protiv Universität für Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co. KG in Wien (Zahtjev za prethodnu odluku — Javna nabava — Direktiva 89/665/EEZ — Postupci pravne zaštite koji se odnose na sklapanje ugovora o javnoj nabavi — Članak 1. stavak 3. — Pravni interes — Članak 2.a stavak 2. — Pojam „zainteresirani ponuditelj” — Pravo ponuditelja kojeg je javni naručitelj konačno isključio da zatraži pravnu zaštitu protiv naknadne odluke o dodjeli ugovora)	14
2017/C 053/17	Predmet C-444/15: Presuda Suda (treće vijeće) od 21. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto – Italija) – Associazione Italia Nostra Onlus protiv Comune di Venezia i dr. (Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Direktiva 2001/42/EZ — Procjena učinaka određenih planova i programa na okoliš — Članak 3. stavak 3. — Planovi i programi za koje je potrebna procjena okoliša samo ako države članice utvrde da mogu imati značajne učinke na okoliš — Valjanost s obzirom na UFEU i Povelju Europske unije o temeljnim pravima — Pojam uporabe „malih površina na lokalnoj razini” — Nacionalni propis koji upućuje na veličinu predmetnih površina)	15
2017/C 053/18	Spojeni predmeti C-508/15 i C-509/15: Presuda Suda (prvo vijeće) od 21. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Berlin – Njemačka) – Sidika Ucar (C-508/15), Recep Kilic (C-509/15) protiv Land Berlin (Zahtjev za prethodnu odluku — Sporazum o pridruživanju EEZ-Turska — Odluka br. 1/80 — Članak 7. prvi stavak — Pravo boravka za članove obitelji turskog radnika koji sudjeluje u uređenom tržištu rada države članice — Pretpostavke — Nepostojanje nužnosti da turski radnik sudjeluje u uređenom tržištu rada države članice tijekom prve tri godine boravka člana obitelji)	16
2017/C 053/19	Predmet C-539/15: Presuda Suda (šesto vijeće) od 21. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof – Austrija) – Daniel Bowman protiv Pensionsversicherungsanstalt (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Direktiva 2000/78/EZ — Jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja — Članak 2. stavci 1. i 2. — Diskriminacija na temelju dobi — Kolektivni ugovor — Produžetak roka za napredovanje iz prvog u drugi stupanj tablice plaća — Neizravno nejednako postupanje na temelju dobi)	16
2017/C 053/20	Predmet C-547/15: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 21. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Kúria – Mađarska) – Interservice d.o.o. Koper protiv Sándora Horvátha („Zahtjev za prethodnu odluku — Carinski zakonik Zajednice — Uredba (EEZ) br. 2913/92 — Članak 96. — Postupak vanjskoga provoza — Pojam „prijevoznik” — Nepodnošenje robe odredišnom carinskom uredu — Odgovornost — Podizvođač usluge prijevoza koji je robu predao glavnom prijevozniku na parkiralištu odredišnog carinskog ureda te ju je ponovno preuzeo prilikom sljedećeg putovanja)	17

2017/C 053/21	Predmet C-618/15: Presuda Suda (treće vijeće) od 21. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation – Francuska) – Concurrence SARL protiv Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl (Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Sudska nadležnost — Područje delikta ili kvazidelikta — Mreža selektivne distribucije — Preprodaja izvan mreže na internetu — Tužba za prestanak protupravne radnje — Poveznica)	18
2017/C 053/22	Predmet C-654/15: Presuda Suda (drugo vijeće) od 21. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Högsta domstolen – Švedska) – Länsförsäkringar AB protiv Matek A/S (Zahtjev za prethodnu odluku — Žig Europske unije — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 9. stavak 1. točka (b) — Članak 15. stavak 1. — Članak 51. stavak 1. točka (a) — Opseg isključivog prava nositelja — Petogodišnje razdoblje nakon registracije)	18
2017/C 053/23	Predmet C-104/16 P: Presuda Suda (veliko vijeće) od 21. prosinca 2016. – Vijeće Europske unije protiv Front populaire pour la libération de la saguia-el-hamra et du rio de oro (Front Polisario), Europske komisije (Žalba — Vanjski odnosi — Sporazum između Europske unije i Kraljevine Maroka o mjerama liberalizacije u području poljoprivrede i ribarstva — Odluka kojom se odobrava sklapanje međunarodnog sporazuma — Tužba za poništenje — Dopuštenost — Aktivna procesna legitimacija — Teritorijalna primjena sporazuma — Tumačenje sporazuma — Načelo samoodređenja — Načelo relativnog učinka ugovora)	19
2017/C 053/24	Predmet C-343/16 P: Žalba koju je 20. lipnja 2016. podnio Europäischer Tier- und Naturschutz e.V. i Horst Giesen protiv rješenja Općeg suda (treće vijeće) od 14. lipnja 2016. u predmetu T-595/15, Europäischer Tier- und Naturschutz eV i Horst Giesen protiv Europske komisije	20
2017/C 053/25	Predmet C-508/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. rujna 2016. uputio tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgija) – Karim Boudjellal protiv Rauwers Contrôle SA	20
2017/C 053/26	Predmet C-559/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. studenoga 2016. uputio Amtsgericht Hamburg (Njemačka) – Birgit Bossen i dr. protiv Brussels Airlines	20
2017/C 053/27	Predmet C-569/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. studenoga 2016. uputio Bundesarbeitsgericht (Njemačka) – Stadt Wuppertal protiv Marie Elisabeth Bauer	21
2017/C 053/28	Predmet C-570/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. studenoga 2016. uputio Bundesarbeitsgericht (Njemačka) – Volker Willmeroth kao vlasnik TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth e. K. protiv Martine Broßonn	21
2017/C 053/29	Predmet C-572/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. studenoga 2016. uputio Verwaltungsgericht Berlin (Njemačka) – INEOS Köln GmbH protiv Bundesrepublik Deutschland	22
2017/C 053/30	Predmet C-646/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. prosinca 2016. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) – Khadija Jafari, Zainab Jafari	23
2017/C 053/31	Predmet C-663/16 P: Žalba koju su 21. prosinca 2016. podnijeli Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH i Ecolab Deutschland GmbH protiv rješenja Općeg suda (peto vijeće) od 12. listopada 2016. u predmetu T-669/15: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH i Ecolab Deutschland GmbH protiv Europske agencije za kemikalije	25
2017/C 053/32	Predmet C-666/16 P: Žalba koju su 21. prosinca 2016. podnijeli Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH i Ecolab Deutschland GmbH protiv rješenja Općeg suda (peto vijeće) od 12. listopada 2016. u predmetu T-543/15: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH i Ecolab Deutschland GmbH protiv Europske agencije za kemikalije	26

Opći sud

2017/C 053/33	Predmet T-577/14: Presuda Općeg suda od 10. siječnja 2017. – Gascogne Sack Deutschland GmbH i Gascogne protiv Europske unije („Izvanugovorna odgovornost — Određenost tužbe — Zastara — Dopuštenost — Članak 47. Povelje o temeljnim pravima — Razuman rok za presuđivanje — Imovinska šteta — Pretrpljeni gubitci — Zatezne kamate na iznos neisplaćene novčane kazne — Trškovi bankarske garancije — Propuštena prilika — Neimovinska šteta — Uzročna veza”)	27
2017/C 053/34	Predmet T-699/14: Presuda Općeg suda od 11. siječnja 2017. – Topps Europe protiv Komisije („Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Zloraba vladajućeg položaja — Izdavanje odobrenja iz područja intelektualnog vlasništva koja se odnose na kolekcionarske predmete u vezi s nogometom — Odluka o odbacivanju pritužbe — Pristup spisu — Članak 8. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 773/2004 — Očita pogreška u ocjeni — Mjerodavno tržište — Isključiva licencija — Objedinjavanje pod jednu marku — Previsoke cijene”)	28
2017/C 053/35	Predmet T-774/14: Rješenje Općeg suda od 16. prosinca 2017. – Ica Foods protiv EUIPO-a – San Lucio (GROK) („Žig Europske unije — Postupak za proglašenje ništavosti — Povlačenje prijave za registraciju — Obustava postupka”)	29
2017/C 053/36	Predmet T-773/16: Tužba podnesena 7. studenoga 2016. – Salehi protiv Komisije	29
2017/C 053/37	Predmet T-845/16: Tužba podnesena 30. studenoga 2016. – QG protiv Komisije	30
2017/C 053/38	Predmet T-846/16: Tužba podnesena 30. studenoga 2016. – QF protiv Komisije	31
2017/C 053/39	Predmet T-851/16: Tužba podnesena 30. prosinca 2016. – Access Info Europe protiv Komisije	31
2017/C 053/40	Predmet T-852/16: Tužba podnesena 30. studenoga 2016. – Access Info Europe protiv Komisije	32
2017/C 053/41	Predmet T-866/16: Tužba podnesena 22. prosinca 2016. – Silver Tours protiv EUIPO-a (billigermietwagen.de)	33
2017/C 053/42	Predmet T-877/16: Tužba podnesena 9. prosinca 2016. – Verschuur protiv Komisije	34
2017/C 053/43	Predmet T-879/16: Tužba podnesena 14. prosinca 2016. – Sony Interactive Entertainment Europe protiv EUIPO-a – Marpefa (Vieta)	34
2017/C 053/44	Predmet T-880/16: Tužba podnesena 5. prosinca 2017. – RF protiv Komisije	35
2017/C 053/45	Predmet T-888/16: Tužba podnesena 8. prosinca 2016. – BP protiv FRA	36
2017/C 053/46	Predmet T-892/16: Tužba podnesena 19. prosinca 2016. – Apple Sales International i Apple Operations Europe protiv Komisije	37
2017/C 053/47	Predmet T-896/16: Tužba podnesena 20. prosinca 2016. – Puma protiv EUIPO-a – Senator (TRINOMIC)	39
2017/C 053/48	Predmet T-901/16: Tužba podnesena 21. prosinca 2016. – Elche Club de Fútbol protiv Komisije	40
2017/C 053/49	Predmet T-902/16: Tužba podnesena 21. prosinca 2016. – HeidelbergCement protiv Komisije	40
2017/C 053/50	Predmet T-903/16: Tužba podnesena 19. prosinca 2016. – RE protiv Komisije	41
2017/C 053/51	Predmet T-905/16: Tužba podnesena 22. prosinca 2016. – Chefaro Ireland protiv EUIPO-a – Laboratoires M&L (NUIT PRECIEUSE)	42

2017/C 053/52	Predmet T-909/16: Tužba podnesena 29. prosinca 2016. – Laboratorios Ern protiv EUIPO-a – Sharma (NRIM Life Sciences)	43
2017/C 053/53	Predmet T-910/16: Tužba podnesena 23. prosinca 2016. – Hesse protiv EUIPO-a – Wedl & Hofmann (TESTA ROSSA)	44
2017/C 053/54	Predmet T-911/16: Tužba podnesena 23. prosinca 2016. – Wedl & Hofmann protiv EUIPO-a – Hesse (TESTA ROSSA)	44
2017/C 053/55	Predmet T-1/17: Tužba podnesena 2. siječnja 2017. – La Mafia protiv EUIPO-a – Italija (La Mafia SE SIENTA A LA MESA)	45
2017/C 053/56	Predmet T-5/17: Tužba podnesena 4. siječnja 2017. – Sharif protiv Vijeća	46
2017/C 053/57	Predmet T-67/16: Rješenje Općeg suda od 21. prosinca 2016. – fleur ami protiv EUIPO-a – 8 seasons design (Lampes)	47
2017/C 053/58	Predmet T-736/16: Rješenje Općeg suda od 20. prosinca 2016. – Amira i dr. protiv Komisije i ESB-a	47

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2017/C 053/01)***Posljednja objava**

SL C 46, 13.2.2017.

Prethodne objave

SL C 38, 6.2.2017.

SL C 30, 30.1.2017.

SL C 22, 23.1.2017.

SL C 14, 16.1.2017.

SL C 6, 9.1.2017.

SL C 475, 19.12.2016.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 21. prosinca 2016. – Europska komisija protiv Portugalske Republike**(Predmet C-503/14) ⁽¹⁾**

(Povreda obveze države članice — Članci 21., 45. i 49. UFEU a — Članci 28. i 31. Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru — Slobodno kretanje osoba — Slobodno kretanje radnika — Sloboda poslovnog nastana — Oporezivanje kapitalnih dobitaka fizičkih osoba ostvarenih zamjenom društvenih udjela — Oporezivanje kapitalnih dobitaka fizičkih osoba ostvarenih prijenosom cjelokupne imovine namijenjene obavljanju poduzetničke i profesionalne aktivnosti — Izlazno oporezivanje pojedinaca — Neposredna naplata poreza — Različiti tretman fizičkih osoba koje zamjenjuju društvene udjele i zadržavaju svoju rezidentnost na nacionalnom teritoriju i onih koje vrše takvu zamjenu i prenose svoju rezidentnost na teritorij druge države članice Europske unije ili Europskog gospodarskog prostora — Različiti tretman fizičkih osoba koje prenose cjelokupnu imovinu koja je povezana sa samostalnom djelatnošću na društvo sa sjedištem i stvarnom upravom na portugalskom teritoriju i onih koje vrše takav prijenos na društvo sa sjedištem ili stvarnom upravom na teritoriju druge države članice Europske unije ili Europskog gospodarskog prostora — Proporcionalnost)

(2017/C 053/02)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: G. Braga da Cruz i W. Roels, agenti)

Tuženik: Portugalska Republika (zastupnici: L. Inez Fernandes, M. Rebelo i J. Martins da Silva, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze i K. Petersen, agenti)

Izreka

1. Donošenjem i održavanjem na snazi članka 10. stavka 9. točke (a) *Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Singulares* (Zakon o porezu na dohodak fizičkih osoba), na temelju kojeg se poreznom obvezniku koji više nema status rezidenta na portugalskom teritoriju, u svrhu oporezivanja za godinu u kojoj je taj status izgubio, u kategoriju kapitalnih dobitaka uključuje iznos koji, u skladu s člankom 10. stavkom 8. navedenog zakona nije bio oporezovan u trenutku zamjene društvenih udjela, Portugalska Republika nije ispunila obveze koje ima na temelju članaka 21., 45. i 49. UFEU a kao i članaka 28. i 31. Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru.
2. Donošenjem i održavanjem na snazi članka 38. stavka 1. točke (a) istog zakona, na temelju kojeg pravo na odgodu oporezivanja predviđeno tom odredbom imaju samo fizičke osobe koje prenesu cijelu imovinu namijenjenu samostalnom obavljanju poduzetničke i profesionalne aktivnosti na društvo sa sjedištem i stvarnom upravom na portugalskom teritoriju, Portugalska Republika nije ispunila obveze koje ima na temelju članka 49. UFEU a kao i članka 31. Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru.

3. Portugalskoj Republici nalaže se snošenje vlastitih troškova i onih Europske komisije.
4. Savezna Republika Njemačka snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 16, 19. 1. 2015.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 21. prosinca 2016. – Europska komisija protiv Hansestadt Lübeck, pravni slijednik društva Flughafen Lübeck GmbH

(Predmet C-524/14 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Državne potpore — Pristojbe zračnih luka — Članak 108. stavak 2. UFEU-a — Članak 263. četvrti stavak UFEU-a — Odluka o pokretanju formalnog istražnog postupka — Dopuštenost tužbe za poništenje — Osoba na koju se akt izravno odnosi — Pravni interes — Članak 107. stavak 1. UFEU-a — Uvjet koji se odnosi na selektivnost)

(2017/C 053/03)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: T. Maxian Rusche, R. Sauer i V. Di Bucci, agenti)

Druga stranka u postupku: Hansestadt Lübeck, pravni slijednik društva Flughafen Lübeck GmbH (zastupnici: M. Núñez Müller i I. Ruck, Rechtsanwälte)

Intervenijenti u potporu tuženicima: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze i K. Petersen, agenti), Kraljevina Španjolska (zastupnik: M. A. Sampol Pucurull, agent)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Nalaže se Europskoj komisiji da, uz vlastite troškove, snosi i troškove Hansestadta Lübeck.
3. Savezna Republika Njemačka i Kraljevina Španjolska snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 26, 26. 1. 2015.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 21. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Vestre Landsret – Danska) – Masco Denmark ApS, Damixa ApS protiv Skatteministeriet

(Predmet C-593/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Sloboda poslovnog nastana — Porezno zakonodavstvo u području potkapitalizacije društava kćeri — Uključivanje u oporezivu dobit društva zajmodavca kamata na zajam koje je platio nerezidentno društvo kći zajmoprimac — Izuzimanje kamata koje je uplatilo rezidentno društvo kći zajmoprimac — Uravnotežena raspodjela ovlasti za oporezivanje među državama članicama — Nužnost sprečavanja opasnosti od izbjegavanja plaćanja poreza)

(2017/C 053/04)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Vestre Landsret

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Masco Denmark ApS, Damixa ApS

Tuženik: Skatteministeriet

Izreka

Članak 49. UFEU-a u vezi s člankom 54. UFEU-a treba tumačiti na način da mu je protivno zakonodavstvo države članice poput onoga u glavnom postupku, koje društvu rezidentu daje oslobođenje od poreza za kamate koje je platilo društvo kći ako ono nije moglo odbiti odgovarajući rashod zbog pravila koja ograničavaju pravo na odbitak kamata u slučaju potkapitalizacije, a isključuje oslobođanje koje bi proizlazilo na temelju njezina vlastitog zakonodavstva u vezi s potkapitalizacijom kada je društvo kći rezident u drugoj državi članici.

(¹) SL C 73, 2. 3. 2015.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 21. prosinca 2016. – Europska komisija protiv World Duty Free Group SA, ranije Autogrill España SA (C-20/15 P), Banco Santander SA, Santusa Holding SL (C-21/15 P)

(Spojeni predmeti C-20/15 P i C-21/15 P) (¹)

(Žalba — Državne potpore — Članak 107. stavak 1. UFEU-a — Porezni sustav — Porez na dobit — Odbitak — Amortizacija goodwilla koji proizlazi iz stjecanja udjela od najmanje 5 % od poduzetnika koji su porezno rezidentni u Španjolskoj u poduzećima koja su porezno rezidentna izvan te države članice — Pojam „državna potpora” — Uvjet koji se odnosi na selektivnost)

(2017/C 053/05)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: R. Lyal, B. Stromsky, C. Urraca Caviedes i P. Němečková, agenti)

Druge stranke u postupku: World Duty Free Group SA, ranije Autogrill España, SA (C-20/15 P), Banco Santander SA, Santusa Holding SL (C-21/15 P) (zastupnici: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro i R. Calvo Salinero, *abogados*)

Intervenijenti u potporu tuženicima: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze i K. Petersen, agenti), Irska (zastupnici: G. Hodge i E. Creedon, agenti, uz asistenciju B. Dohertyja, *barristera*, i de A. Goodmana, *barristera*), Kraljevina Španjolska (zastupnik: M. A. Sampol Pucurull, agent)

Izreka

1. Ukidaju se presude Općeg suda Europske unije od 7. studenoga 2014., Autogrill España/Komisija (T 219/10, EU:T:2014:939) i od 7. studenoga 2014., Banco Santander i Santusa/Komisija (T 399/11, EU:T:2014:938).

2. Predmeti se vraćaju Općem sudu Europske unije na ponovno odlučivanje.

3. O troškovima će se odlučiti naknadno.
4. Savezna Republika Njemačka, Irska i Kraljevina Španjolska snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 81, 9. 3. 2015.

Presuda Suda (treće vijeće) od 21. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberlandesgericht Celle – Njemačka) – Remondis GmbH & Co. KG Region Nord protiv Region Hannover

(Predmet C-51/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 4., stavak 2. UEU a — Poštovanje nacionalnog identiteta država članica, kako se očituje u temeljnim političkim i ustavnim strukturama, uključujući regionalnoj i lokalnoj samoupravi — Interna organizacija država članica — Teritorijalne jedinice — Pravno sredstvo kojim se stvara novo javnopravno tijelo i organizira prijenos ovlasti i odgovornosti za izvršavanje javnih zadaća — Ugovori o javnoj nabavi — Direktiva 2004/18/EZ — Članak 1. stavak 2. točka (a) — Pojam „ugovor o javnoj nabavi”)

(2017/C 053/06)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Celle

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Remondis GmbH & Co. KG Region Nord

Tuženik: Region Hannover

uz sudjelovanje: Zweckverband Abfallwirtschaft Region Hannover

Izreka

Članak 1. stavak 2. točka (a) Direktive Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o [javnoj nabavi radova, robe i usluga] treba tumačiti na način da se ugovorom o javnoj nabavi ne smatra sporazum između dviju teritorijalnih jedinica poput ovog o kojem je riječ u glavnom postupku, na temelju kojeg one statutima osnivaju udruženje posebne namjene, pravnu osobu javnog prava i tom novom subjektu dodjeljuju određene nadležnosti koje su do tada one izvršavale i koje od tada ima to udruženje posebne namjene.

Međutim, takav prijenos nadležnosti koji se odnosi na izvršavanje javnih zadaća postoji samo ako se istodobno odnosi na odgovornosti povezane s prenesenom nadležnosti i odgovarajuće ovlasti i ako je tijelo kojem se prenosi nadležnost neovisno financijski i u donošenju odluka, što treba provjeriti sud koji je uputio zahtjev.

⁽¹⁾ SL C 155, 11. 5. 2015.

**Presuda Suda (drugo vijeće) od 21. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Grondwettelijk Hof – Belgija) – Paul Vervloet i dr. protiv Ministerraad**

(Predmet C-76/15) ⁽¹⁾

*(Zahtjev za prethodnu odluku — Državne potpore — Potpora koju je provela Kraljevina Belgija u korist
financijskih zadružnih društava grupe ARCO — Sustavi osiguranja depozita — Direktiva 94/19/EZ —
Područje primjene — Sustav osiguranja kojim se štite udjeli fizičkih osoba udjeličara zadružnih društava
koja djeluju u financijskom sektoru — Isključenje — Članci 107. i 108. UFEU-a — Odluka Komisije o
proglašenju potpore nespojivom s unutarnjim tržištem)*

(2017/C 053/07)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Grondwettelijk Hof

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Paul Vervloet, Marc De Wit, Edgard Timperman, Godelieve Van Braekel, Patrick Beckx, Marc De Schryver, Guy Deneire, Steve Van Hoof, Organisme voor de financiering van pensioenen Ogeo Fund, Gemeente Schaarbeek, Frédéric Ensich Famenne

Tuženik: Ministerraad

uz sudjelovanje: Arcofin CVBA, Arcopar CVBA, Arcoplus CVBA

Izreka

1. Članke 2. i 3. Direktive 94/19/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 1994. o sustavima osiguranja depozita, kako je izmijenjena Direktivom 2005/1/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2005., treba tumačiti na način da ne nameću obvezu državama članicama da usvoje sustav osiguranja udjela u odobrenim zadružnim društvima koja djeluju u financijskom sektoru kao što je onaj iz glavnog postupka niti im je protivno to da neka država članica usvoji takav sustav, pod uvjetom da se njime ne ugrožava praktična učinkovitost sustava osiguranja depozita čije uvođenje ta direktiva nameće državama članicama, što je dužan provjeriti sud koji je uputio zahtjev, i pod uvjetom da je sukladan UFEU-u, a osobito njegovim člancima 107. i 108.
2. Ispitivanje prethodnih pitanja koja je uputio Grondwettelijk Hof (Ustavni sud, Belgija) nije otkrilo nikakav element koji bi mogao utjecati na valjanost Odluke Komisije 2014/686/EU od 3. srpnja 2014. o državnoj pomoći SA.33927 (12/C) (ex 11/NN) koju je provela Belgija – Sustav osiguranja za zaštitu udjela fizičkih osoba udjeličara u financijskim zadrugama.
3. Članak 108. stavak 3. UFEU-a treba tumačiti na način da mu je protivan sustav osiguranja kakav je onaj iz glavnog postupka, s obzirom na to da je uspostavljen kršenjem obveza koje proizlaze iz te odredbe.

⁽¹⁾ SL C 171, 26. 5. 2015.

Presuda Suda (peto vijeće) od 21. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Apelacyjny w Warszawie – Poljska) – Biuro podróży „Partner” sp. z o.o. sp.k. w Dąbrowie Górniczej protiv Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

(Predmet C-119/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 93/13/EEZ — Direktiva 2009/22/EZ — Zaštita potrošača — Učinak erga omnes nepoštenih uvjeta koji se nalaze u javnom upisniku — Novčana kazna izrečena prodavatelju robe ili pružatelju usluga koji je koristio uvjet koji se smatra jednak onomu koji se nalazi u navedenom upisniku — Prodavatelj robe ili pružatelj usluga koji nije sudjelovao u postupku u kojem je utvrđena nepoštenost uvjeta — Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima — Pojam „sud neke države članice, protiv čijih odluka prema nacionalnom pravu nema pravnog lijeka”)

(2017/C 053/08)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Biuro podróży „Partner” sp. z o.o. sp.k. w Dąbrowie Górniczej

Tuženik: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Izreka

1. Članak 6. stavak 1. i članak 7. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, u vezi s člancima 1. i 2. Direktive 2009/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o sudskim naložima za zaštitu interesa potrošača i s obzirom na članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima treba tumačiti na način da im se ne protivi to da se primjena općih uvjeta poslovanja koji sadržajno odgovaraju uvjetima koji su pravomoćnom sudskom odlukom proglašeni nedopuštenima i upisani u nacionalni upisnik nedopuštenih općih uvjeta poslovanja, u odnosu na prodavatelja robe ili pružatelja usluga koji nije bio stranka u postupku koji je završio upisivanjem tih uvjeta u navedeni upisnik, smatra protupravnim postupanjem, pod uvjetom – a što treba provjeriti sud koji je uputio zahtjev – da taj prodavatelj robe ili pružatelj usluga ima na raspolaganju djelotvoran pravni lijek, kako protiv odluke kojom je utvrđena jednakost uspoređenih uvjeta u vezi s pitanjem jesu li ti uvjeti materijalno jednaki, vodeći računa o svim relevantnim okolnostima svakog slučaja, uzimajući osobito u obzir učinke nastale na štetu potrošača, tako i protiv odluke kojom se, ako je to primjereno, utvrđuje iznos izrečene novčane kazne.
2. Članak 267. stavak 3. UFEU-a treba tumačiti na način da sud poput suda koji je uputio zahtjev, čije odluke donesene u sporu poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku mogu biti predmet žalbe u kasacijskom postupku, nije moguće kvalificirati kao „sud neke države članice, protiv čijih odluka prema nacionalnom pravu nema pravnog lijeka”.

⁽¹⁾ SL C 198, 15. 6. 2015.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 21. prosinca 2016. – Club Hotel Loutraki protiv Europske komisije, Helenske Republike, Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP)

(Predmet C-131/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Državne potpore — Iskorištavanje videoterminala za lutrijske igre — Dodjela isključive licencije od strane države članice — Odluka kojom se utvrđuje nepostojanje državne potpore — Članak 108. stavak 3. UFEU a — Uredba (EZ) br. 659/1999 — Članci 4., 7. i 13. — Nepokretanje formalnog istražnog postupka — Pojam ozbiljnih poteškoća — Datum ocjene — Članak 296. UFEU a — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 41. — Obveza obrazlaganja — Članak 47. — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Članak 107. stavak 1. UFEU a — Pojam „gospodarska prednost” — Zajednička ocjena prijavljenih mjera)

(2017/C 053/09)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkyras, Casino Rodos, Porto Carras AE, Kazino Aigaiou AE (zastupnici: I. Ioannidis, *dikigoros*, S. Pappas, *avocat*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, (zastupnici: A. Bouchagiar i P.J. Loewenthal, agenti), Helenska Republika, Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP) (zastupnici: A. Tomtsis, *dikigoros*, M. Petite, *avocat*)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvima Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkyras, Casino Rodos, Porto Carras AE i Kazino Aigaiou AE nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 198, 15. 6. 2015.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 21. prosinca 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Mercantil n°1 de Granada, Audiencia Provincial de Alicante – Španjolska) – Francisco Gutiérrez Naranjo protiv Cajasur Banco SAU (C-154/15), Ana María Palacios Martínez protiv Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (BBVA) (C-307/15), Banco Popular Español SA protiv Emilija Irlesa Lópeza, Terese Torres Andreu (C-308/15)

(Spojeni predmeti C-154/15, C-307/15 i C-308/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 93/13/EEZ — Potrošački ugovori — Hipotekarni zajmovi — Nepoštene odredbe — Članak 4. stavak 2. — Članak 6. stavak 1. — Proglašenje ništavosti — Ograničavanje od strane nacionalnog suda vremenskih učinaka proglašenja ništavosti nepoštene odredbe)

(2017/C 053/10)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Granada, Audiencia Provincial de Alicante

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Francisco Gutiérrez Naranjo (C-154/15), Ana María Palacios Martínez (C-307/15), Banco Popular Español SA (C-308/15)

Tuženici: Cajasur Banco SAU (C-154/15), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (BBVA) (C-307/15), Emilio Irlés López, Teresa Torres Andreu (C-308/15)

Izreka

Članak 6. stavak 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalna sudska praksa kojom se vremenski ograničavaju restitucijski učinci vezani za sudsko utvrđenje nepoštenosti, u smislu članka 3. stavka 1. te direktive, odredbe sadržane u ugovoru koji je prodavatelj robe odnosno pružatelj usluge sklopio s potrošačem, samo na iznose koji su neosnovano plaćeni na temelju te odredbe nakon donošenja odluke kojom je sudskim putem utvrđena ta nepoštenost.

⁽¹⁾ SL C 228, 13. 7. 2015.
SL C 279, 24. 8. 2015.

Presuda Suda (treće vijeće) od 21. prosinca 2016. – Europska komisija protiv Aer Lingus Ltd, Ryanair Designated Activity Company, Irske

(Spojeni predmeti C-164/15 P i C-165/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Državne potpore — Nacionalni porez na zračni prijevoz — Primjena različitih tarifa — Snižena tarifa za letove čija su odredišta najviše 300 km udaljena od nacionalne zračne luke — Prednost — Selektivni karakter — Ocjena u slučaju u kojem porezna mjera može predstavljati ograničenje slobode pružanja usluga — Povrat — Trošarina)

(2017/C 053/11)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: L. Flynn, D. Grespan, T. Maxian Rusche i B. Stromsky, agenti)

Druge stranke u postupku: Aer Lingus Ltd (zastupnici: K. Bacon i A. Robertson, QC, te D. Bailey, *barrister*, kojeg je ovlastio A. Burnside, *solicitor*), Ryanair Designated Activity Company, prethodno Ryanair Ltd (zastupnici: B. Kennelly, QC, I.-G. Metaxas-Maragkidis, *dikigoros*, i E. Vahida, *odvjetnik*), Irska (zastupnici: E. Creedon, J. Quaney i A. Joyce, agenti, uz asistenciju E. Regana, SC, i B. Dohertyja, BL)

Izreka

1. Ukidaju se presude Općeg suda Europske unije od 5. veljače 2015., Aer Lingus/Komisija (T-473/12, neobjavljena, EU: T:2015:78), i od 5. veljače 2015., Ryanair/Komisija (T-500/12, neobjavljena, EU:T:2015:73), u dijelu u kojem se njima poništava članak 4. Odluke Komisije 2013/199/EU od 25. srpnja 2012. o državnoj potpori SA.29064 (11/C, ex 11/NN) – Različite porezne tarife koje Irska primjenjuje na zračni prijevoz, u dijelu u kojem se tim člankom nalaže povrat potpore od korisnika u iznosu određenom u visini od 8 eura po putniku u uvodnoj izjavi 70. te odluke.

2. Protužalbe se odbijaju.

3. Odbijaju se tužbe za poništenje koje su podnijeli Aer Lingus Ltd i Ryanair Designated Activity Company protiv Odluke 2013/199.
4. Aer Lingus Ltd i Ryanair Designated Activity Company snosit će, osim vlastitih, i troškove Europske komisije pred Općim sudom Europske unije i u postupku pred Sudom Europske unije.
5. Irska će snositi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 205, 22. 6. 2015.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 21. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Symvoulío tis Epikrateias – Grčka) – Anonymi Geniki Etairia Tsimenton Iraklis (AGET Iraklis) protiv Ypourgos Ergasias, Koinonikis Asfalisís kai Koinonikis Allilengyis

(Predmet C-201/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 98/59/EZ — Usklađivanje zakonodavstava država članica u odnosu na kolektivno otkazivanje — Članak 49. UFEU-a — Sloboda poslovnog nastana — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 16. — Sloboda poduzetništva — Nacionalni propis koji ovlašćuje upravno tijelo na protivljenje kolektivnom otkazivanju nakon procjene uvjeta na tržištu rada, stanja poduzeća i interesa nacionalnog gospodarstva — Teška gospodarska kriza — Osobito visoka nacionalna stopa nezaposlenosti)

(2017/C 053/12)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Symvoulío tis Epikrateias

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Anonymi Geniki Etairia Tsimenton Iraklis (AGET Iraklis)

Tuženici: Ypourgos Ergasias, Koinonikis Asfalisís kai Koinonikis Allilengyis

uz sudjelovanje: Enosi Ergazomenon Tsimenton Chalkidas

Izreka

1. Direktivu Vijeća 98/59/EZ od 20. srpnja 1998. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na kolektivno otkazivanje treba tumačiti na način da joj se u načelu ne protivi nacionalni propis poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, na temelju kojeg poslodavac može, ako ne postoji sporazum s predstavnicima radnika o planiranom kolektivnom otkazivanju, provesti takvo otkazivanje samo pod uvjetom da nadležno nacionalno tijelo javne vlasti kojem se mora priopćiti to planirano kolektivno otkazivanje ne donese – u roku predviđenom navedenim propisom, a nakon razmatranja spisa i procjene uvjeta na tržištu rada, stanja poduzeća i interesa nacionalnog gospodarstva – obrazloženu odluku kojom se ne odobrava provedba svih ili dijela planiranih otkazivanja. Međutim, tomu nije tako ako se ovisno o slučaju pokaže, a što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri, da je s obzirom na tri kriterija procjene na koje upućuje taj propis i način na koji navedeno tijelo javne vlasti konkretno primjenjuje te kriterije pod nadzorom nadležnih sudova posljedica navedenog propisa ta da odredbama te direktive oduzima njihov koristan učinak.

Članak 49. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se, u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, protivi nacionalni propis poput onoga koji je naveden u prvoj rečenici prvog podstavka ove točke.

2. Na odgovore navedene u točki 1. ove izreke ne utječe moguće postojanje konteksta teške gospodarske krize i osobito visoke stope nezaposlenosti u državi članici.

⁽¹⁾ SL C 221, 6. 7. 2015.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 21. prosinca 2016. (zahtjevi za prethodnu odluku koje su uputili Kammarrätten i Stockholm, Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Ujedinjena Kraljevina, Švedska) – Tele2 Sverige AB protiv Post- och telestyrelsen (C-203/15), Secretary of State for the Home Department protiv Toma Watsona, Petera Bricea, Geoffreyja Lewisa (C-698/15)

(Spojeni predmeti C-203/15 i C-698/15) ⁽¹⁾

„Zahtjev za prethodnu odluku — Elektroničke komunikacije — Obrada osobnih podataka — Povjerljivost elektroničkih komunikacija — Zaštita — Direktiva 2002/58/EZ — Članci 5., 6. i 9. i članak 15. stavak 1. — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članci 7., 8. i 11. i članak 52. stavak 1. — Nacionalno zakonodavstvo — Pružatelji elektroničkih komunikacijskih usluga — Obveza koja se odnosi na opće i neselektivno zadržavanje podataka o prometu i podataka o lokaciji — Nacionalna tijela — Pristup podacima — Nepostojanje prethodnog nadzora suda ili nadzora neovisnog upravnog tijela — Usklađenost s pravom Unije”

(2017/C 053/13)

Jezici postupka: švedski i engleski

Sudovi koji su uputili zahtjeve

Kammarrätten i Stockholm, Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Tele2 Sverige AB (C-203/15), Secretary of State for the Home Department (C-698/15)

Tuženici: Post- och telestyrelsen (C-203/15), Tom Watson, Peter Brice, Geoffrey Lewis (C-698/15)

uz sudjelovanje: Open Rights Group, Privacy International, The Law Society of England and Wales

Izreka

- Članak 15. stavak 1. Direktive 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama), kako je izmijenjena Direktivom 2009/136/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009., u vezi s člancima 7., 8. i 11., i člankom 52. stavkom 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da mu se protivni nacionalni propis poput onog u glavnom postupku, koji u cilju borbe protiv kriminaliteta, određuje opće i neselektivno zadržavanje svih podataka o prometu i lokaciji svih pretplatnika i registriranih korisnika u pogledu svih sredstava elektroničke komunikacije.
- Članak 15. stavak 1. Direktive 2002/58, kako je izmijenjena Direktivom 2009/136, u vezi s člancima 7., 8. i 11., i člankom 52. stavkom 1. Povelje o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da mu se protivni nacionalni propis kojim se uređuje zaštita i sigurnost podataka o prometu i lokaciji i osobito pristup nadležnih nacionalnih tijela zadržanim podacima kad svrha tog pristupa u okviru borbe protiv kriminaliteta nije ograničena na borbu protiv teških kaznenih djela, kad se navedeni pristup ne podvrgava prethodnom nadzoru suda ili neovisnog upravnog tijela i kad nije propisano da se predmetni podaci zadržavaju na području Unije.

3. Drugo pitanje koje je uputio Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Žalbeni sud (Engleska i Wales) (Građanski odjel), Ujedinjena Kraljevina) je nedopušteno.

⁽¹⁾ SL C 221, 6. 7. 2015.
SL C 98, 14. 3. 2016.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 21. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Ujedinjena Kraljevina) – Swiss International Air Lines AG protiv The Secretary of State for Energy and Climate Change, Environment Agency

(Predmet C-272/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2003/87/EZ — Sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova — Obveza predaje emisijskih jedinica za letove između država članica Unije i većine trećih zemalja — Odluka br. 377/2013/EU — Članak 1. — Privremeno odstupanje — Isključenje letova prema zračnim lukama u Švicarskoj i iz njih — Razlika u postupanju s trećim zemljama — Opće načelo jednakog postupanja — Neprimjenjivost)

(2017/C 053/14)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Swiss International Air Lines AG

Tuženici: The Secretary of State for Energy and Climate Change, Environment Agency

Izreka

Ispitivanjem, u odnosu na načelo jednakog postupanja, Odluke br. 377/2013/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. travnja 2013. o privremenom odstupanju od Direktive 2003/87/EZ o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice nije utvrđen nijedan element koji bi utjecao na valjanost te odluke s obzirom na to da se privremeno odstupanje, koje njezin članak 1. predviđa, od zahtjeva koji proizlaze iz članka 12. stavka 2.a i članka 16. Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ, kako je izmijenjena Direktivom 2008/101/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008., što se tiče predaje emisijskih jedinica stakleničkih plinova za letove obavljene tijekom 2012. između država članica Unije i većine trećih zemalja, ne primjenjuje osobito na letove prema zračnim lukama u Švicarskoj i iz njih.

⁽¹⁾ SL C 279, 24. 8. 2015.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 21. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio l'Østre Landsret – Danska) – TDC AS protiv Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

(Predmet C-327/15) ⁽¹⁾

(*Zahtjev za prethodnu odluku — Elektroničke komunikacijske mreže i usluge — Direktiva 2002/22/EZ — Univerzalna usluga — Članci 12. i 13. — Izračun troškova obveza pružanja univerzalne usluge — Članak 32. — Naknada troškova dodatnih obveznih usluga — Izravan učinak — Članak 107. stavak 1. i članak 108. stavak 3. UFEU-a — Sigurnosne i hitne pomorske usluge koje se pružaju u Danskoj i na Grenlandu — Nacionalni propis — Podnošenje zahtjeva za naknadu troškova dodatnih obveznih usluga — Rok od tri mjeseca — Načela ekvivalentnosti i djelotvornosti*)

(2017/C 053/15)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Østre Landsret

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: TDC AS

Tuženici: Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

Izreka

1. Odredbe Direktive 2002/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o univerzalnoj usluzi i pravima korisnika u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama (Direktiva o univerzalnoj usluzi) i osobito njen članak 32. trebaju se tumačiti na način da im se protivni nacionalni propis koji predviđa mehanizam naknade za pružanje dodatnih obveznih usluga, na temelju kojeg poduzeće nema pravo na to da mu država članica naknadi neto trošak pružanja obvezne dodatne usluge ako je dobit koju je to poduzeće ostvarilo na temelju drugih usluga obuhvaćenih obvezom pružanja univerzalne usluge veća od gubitka vezanog za pružanje te obvezne dodatne usluge.
2. Direktiva 2002/22 treba se tumačiti na način da joj je protivan nacionalni propis na temelju kojeg poduzeće odabrano za pružatelja dodatnih obveznih usluga ima pravo na to da mu država članica naknadi neto troškove pružanja tih usluga samo ako ti troškovi predstavljaju nepošteno opterećenje za to poduzeće.
3. Direktiva 2002/22 treba se tumačiti na način da joj je protivan nacionalni propis na temelju kojeg neto trošak koji odabrano poduzeće ima za ispunjavanje obveze pružanja univerzalne usluge proizlazi iz razlike između svih primitaka i svih troškova vezanih za pružanje dotične usluge, uključujući primitke i troškove koje bi poduzeće bilježilo i kad ne bi bilo operator univerzalne usluge.
4. U okolnostima poput onih u glavnom postupku, činjenica da poduzeće određeno za pružanje dodatne obvezne usluge u smislu članka 32. Direktive 2002/22 tu uslugu ne pruža samo na području Danske već i Grenlanda ne utječe na tumačenje odredaba te direktive.
5. Članak 32. Direktive 2002/22 treba tumačiti na način da ima izravni učinak jer državama članicama zabranjuje da poduzeću odabranom za pružanje dodatne obvezne usluge odredi snošenje svih ili dijela troškova vezanih za to pružanje.

6. Načela suradnje u dobroj vjeri, ekvivalentnosti i djelotvornosti trebaju se tumačiti na način da im nije protivan propis poput onoga iz glavnog postupka koji postavljanje zahtjeva operatora zaduženog za univerzalnu uslugu za naknadu gubitka u prethodnoj poslovnoj godini podvrgava roku od tri mjeseca računajući od isteka roka koji je tom operatoru određen za dostavu godišnjeg izvješća nadležnom nacionalnom tijelu, pod uvjetom da taj rok nije manje povoljan od onog koje nacionalno pravo predviđa za analogni zahtjev te da ne može dovesti do toga da izvršavanje prava koja su poduzećima dodijeljena Direktivom 2002/22 postane praktično nemoguće ili pretjerano otežano, a što treba provjeriti sud koji je uputio zahtjev.

⁽¹⁾ SL C 294, 7. 9. 2015.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 21. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgerichtshof – Austrija) – Bietergemeinschaft. Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH protiv Universität für Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co. KG in Wien

(Predmet C-355/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Javna nabava — Direktiva 89/665/EEZ — Postupci pravne zaštite koji se odnose na sklapanje ugovora o javnoj nabavi — Članak 1. stavak 3. — Pravni interes — Članak 2.a stavak 2. — Pojam „zainteresirani ponuditelj” — Pravo ponuditelja kojeg je javni naručitelj konačno isključio da zatraži pravnu zaštitu protiv naknadne odluke o dodjeli ugovora)

(2017/C 053/16)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bietergemeinschaft. Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH

Tuženik: Universität für Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co. KG in Wien

Izreka

Članak 1. stavak 3. Direktive 89/665/EEZ od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima, kako je izmijenjena Direktivom 2007/66/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2007., treba tumačiti na način da mu se ne protivi to da se ponuditelju koji je konačnom odlukom javnog naručitelja isključen iz postupka javne nabave uskrati pristup pravnoj zaštiti protiv odluke o dodjeli i protiv sklapanja predmetnog ugovora o javnoj nabavi kad su samo taj neuspješni ponuditelj i uspješni ponuditelj dali ponude i kad neuspješni ponuditelj tvrdi da je ponudu tog uspješnog ponuditelja također trebalo odbiti.

⁽¹⁾ SL C 320, 28. 9. 2015.

Presuda Suda (treće vijeće) od 21. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto – Italija) – Associazione Italia Nostra Onlus protiv Comune di Venezia i dr.

(Predmet C-444/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Direktiva 2001/42/EZ — Procjena učinaka određenih planova i programa na okoliš — Članak 3. stavak 3. — Planovi i programi za koje je potrebna procjena okoliša samo ako države članice utvrde da mogu imati značajne učinke na okoliš — Valjanost s obzirom na UFEU i Povelju Europske unije o temeljnim pravima — Pojam uporabe ‚malih površina na lokalnoj razini‘ — Nacionalni propis koji upućuje na veličinu predmetnih površina)

(2017/C 053/17)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Associazione Italia Nostra Onlus

Tuženik: Comune di Venezia, Ministero per i beni e le attività culturali, Regione del Veneto, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero della Difesa Capitaneria di Porto di Venezia, Agenzia del Demanio

uz sudjelovanje: Società Ca' Roman Srl

Izreka

1. Ispitivanje prvog prethodnog pitanja nije otkrilo ni jedan element koji bi utjecao na valjanost članka 3. stavka 3. Direktive 2001/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2001. o procjeni učinaka određenih planova i programa na okoliš s obzirom na odredbe UFEU-a i Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
2. Članak 3. stavak 3. Direktive 2001/42, u vezi s uvodnom izjavom 10. te direktive, treba tumačiti na način da pojam „malih površina na lokalnoj razini“ iz spomenutog stavka 3. treba definirati upućivanjem na veličinu predmetne površine, pri čemu moraju biti ispunjeni sljedeći uvjeti:

— plan ili program je izradilo i/ili usvojilo lokalno tijelo, a ne regionalno ili nacionalno tijelo, i

— ta površina unutar područja teritorijalne nadležnosti lokalnog tijela mala je u odnosu na to područje teritorijalne nadležnosti.

⁽¹⁾ SL C 381, 16. 11. 2015.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 21. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Berlin – Njemačka) – Sidika Ucar (C-508/15), Recep Kilic (C-509/15) protiv Land Berlin

(Spojeni predmeti C-508/15 i C-509/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Sporazum o pridruživanju EEZ-Turska — Odluka br. 1/80 — Članak 7. prvi stavak — Pravo boravka za članove obitelji turskog radnika koji sudjeluje u uređenom tržištu rada države članice — Pretpostavke — Nepostojanje nužnosti da turski radnik sudjeluje u uređenom tržištu rada države članice tijekom prve tri godine boravka člana obitelji)

(2017/C 053/18)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Berlin

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sidika Ucar (C-508/15), Recep Kilic (C-509/15)

Tuženik: Land Berlin

Izreka

Članak 7. prvi stavak prvu alineju Odluke br. 1/80 Vijeća za pridruživanje od 19. rujna 1980. o razvoju pridruživanja treba tumačiti na način da ta odredba daje pravo boravka u državi članici domaćinu članu obitelji turskog radnika kojem je na temelju spajanja obitelji bilo dopušteno ući u tu državu članicu i koji je nakon svojeg ulaska na državno područje te države živio zajedno s tim turskim radnikom, čak i ako razdoblje od najmanje tri godine tijekom kojeg je potonji sudjelovao u uređenom tržištu rada nije uslijedilo neposredno nakon dolaska dotičnog člana obitelji u državu članicu domaćina nego se dogodilo kasnije.

⁽¹⁾ SL C 16, 18. 1. 2016.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 21. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof – Austrija) – Daniel Bowman protiv Pensionsversicherungsanstalt

(Predmet C-539/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Direktiva 2000/78/EZ — Jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja — Članak 2. stavci 1. i 2. — Diskriminacija na temelju dobi — Kolektivni ugovor — Produžetak roka za napredovanje iz prvog u drugi stupanj tablice plaća — Neizravno nejednako postupanje na temelju dobi)

(2017/C 053/19)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Daniel Bowman

Tuženik: Pensionsversicherungsanstalt

Izreka

Članak 2. stavke 1. i 2. Direktive 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni kolektivni ugovor poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, na temelju kojega zaposlenik koji ima koristi od toga da se u svrhu njegova razvrstavanja u stupnjeve tablice plaća uračunavaju razdoblja školovanja, mora zadovoljiti produljeni rok za napredovanje iz prvog u drugi stupanj tablice plaća ako se to produljenje primjenjuje na sve zaposlenike koji imaju koristi od uračunavanja tih razdoblja, što uključuje i retroaktivnu primjenu na radnike koji su već dosegli više stupnjeve.

(¹) SL C 27, 25. 1. 2016.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 21. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Kúria – Mađarska) – Interservice d.o.o. Koper protiv Sándora Horvátha

(Predmet C-547/15) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku — Carinski zakonik Zajednice — Uredba (EEZ) br. 2913/92 — Članak 96. — Postupak vanjskoga provoza — Pojam „prijevoznik” — Nepodnošenje robe odredišnom carinskom uredu — Odgovornost — Podizvođač usluge prijevoza koji je robu predao glavnom prijevozniku na parkiralištu odredišnog carinskog ureda te ju je ponovno preuzeo prilikom sljedećeg putovanja)

(2017/C 053/20)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Kúria

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Interservice d.o.o. Koper

Tuženik: Sándor Horváth

Izreka

1. Pojam „prijevoznika”, koji u skladu s člankom 96. stavkom 2. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice, kako je izmijenjena i dopunjena Uredbom (EZ) br. 648/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. travnja 2005., ima obvezu podnijeti robu u nepromijenjenom stanju odredišnom carinskom uredu, treba tumačiti na način da obuhvaća svaku osobu, uključujući podizvođača usluge prijevoza, koja obavlja stvarni prijevoz robe stavljene u postupak vanjskog provoza Zajednice i koja je prihvatila taj prijevoz znajući da je roba stavljena u taj postupak.

2. Članak 96. stavak 2. Uredbe br. 2913/92, kako je izmijenjena i dopunjena Uredbom br. 648/2005, treba tumačiti na način da je podizvođač usluge prijevoza, poput onoga o kojemu je riječ u glavnom postupku, koji je, s jedne strane, predao robu s pripadajućom provoznom ispravom glavnom prijevozniku na parkiralištu određasnog carinskog ureda i, s druge strane, ponovno preuzeo tu robu prilikom sljedećeg putovanja, imao obvezu osigurati njezino podnošenje određasnom carinskom uredu i može ga se smatrati odgovornim zbog propuštanja takvog podnošenja samo ako je prilikom novog preuzimanja navedene robe znao da postupak provoza nije uredno okončan, a što je na sudu koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku da provjeri.

(¹) SL C 27, 25. 1. 2016.

Presuda Suda (treće vijeće) od 21. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation – Francuska) – Concurrence SARL protiv Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl

(Predmet C-618/15) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Sudska nadležnost — Područje delikta ili kvazidelikta — Mreža selektivne distribucije — Preprodaja izvan mreže na internetu — Tužba za prestanak protupravne radnje — Poveznica)

(2017/C 053/21)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Concurrence SARL

Tuženik: Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl

Izreka

Članak 5. točka 3. Uredbe (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, radi određivanja sudske nadležnosti koju ta odredba dodjeljuje za odlučivanje o tužbi za utvrđivanje odgovornosti za povredu zabrane prodaje izvan mreže selektivne distribucije proizašle iz ponude proizvoda na internetskim stranicama u različitim državama članicama koji su predmet te mreže, treba tumačiti na način da se mjestom na kojem je nastala šteta treba smatrati područje države članice koja navedenu zabranu prodaje štiti pomoću tužbe u pitanju, područje za koje podnositelj zahtjeva tvrdi da je na njemu pretrpio smanjenje svojih prodaja.

(¹) SL C 38, 1. 2. 2016.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 21. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Högsta domstolen – Švedska) – Länsförsäkringar AB protiv Matek A/S

(Predmet C-654/15) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Žig Europske unije — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 9. stavak 1. točka (b) — Članak 15. stavak 1. — Članak 51. stavak 1. točka (a) — Opseg isključivog prava nositelja — Petogodišnje razdoblje nakon registracije)

(2017/C 053/22)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Högsta domstolen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Länsförsäkringar AB

Tuženik: Matek A/S

Izreka

Članak 9. stavak 1. točku (b) Uredbe Vijeća br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu [Europske unije] u vezi s člankom 15. stavkom 1. i člankom 51. stavkom 1. točkom (a) te uredbe treba tumačiti na način da tijekom razdoblja od pet godina nakon registracije žiga Europske unije njegov nositelj može, u slučaju vjerojatnosti dovođenja u zabludu, zabraniti trećim osobama da u trgovačkom prometu koriste znak koji je istovjetan ili sličan onomu za koji je taj žig registriran, bez obveze dokazivanja stvarne uporabe toga žiga za svoje proizvode ili usluge.

⁽¹⁾ SL C 48, 8. 2. 2016.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 21. prosinca 2016. – Vijeće Europske unije protiv Front populaire pour la libération de la saguia-el-hamra et du rio de oro (Front Polisario), Europske komisije

(Predmet C-104/16 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Vanjski odnosi — Sporazum između Europske unije i Kraljevine Maroka o mjerama liberalizacije u području poljoprivrede i ribarstva — Odluka kojom se odobrava sklapanje međunarodnog sporazuma — Tužba za poništenje — Dopuštenost — Aktivna procesna legitimacija — Teritorijalna primjena sporazuma — Tumačenje sporazuma — Načelo samoodređenja — Načelo relativnog učinka ugovora)

(2017/C 053/23)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Vijeće Europske unije (zastupnici: H. Legal, A. de Elera-San Miguel Hurtado i A. Westerhof Löfflerová, agenti)

Druge stranke u postupku: Front populaire pour la libération de la saguia-el-hamra et du rio de oro (Front Polisario) (zastupnici: G. Devers, odvjetnik), Europska komisija (zastupnici: F. Castillo de la Torre, E. Paasivirta i B. Eggers, agenti)

Intervenijenti u potporu tužitelju: Kraljevina Belgija (zastupnici: C. Pochet i M. J.-C. Halleux, agenti), Savezna Republika Njemačka (zastupnik: T. Henze, agent), Kraljevina Španjolska (zastupnici: M. Sampol Pucurull i S. Centeno Huerta, agenti), Francuska Republika (zastupnici: F. Alabrune, G. de Bergues, D. Colas, F. Fize i B. Fodda, agenti), Portugalska Republika (zastupnici: L. Inez Fernandes i M. Figueiredo, agenti), Confédération marocaine de l'agriculture et du développement rural (Comader) (zastupnici: J.-F. Bellis, M. Struys, A. Bailleux, L. Eskenazi i R. Hicheri, odvjetnici)

Izreka

1. Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 10. prosinca 2015., Front Polisario/Vijeće (T-512/12, EU:T:2015:953).

2. Tužba Fronta populaire pour la libération de la saguia-el-hamra et du rio de oro (Front Polisario) odbacuje se kao nedopuštena.

3. *Front populaire pour la libération de la saguia-el-hamra et du rio de oro (Front Polisario)* snosit će vlastite troškove kao i troškove Vijeća Europske unije.
4. *Kraljevina Belgija, Savezna Republika Njemačka, Kraljevina Španjolska, Francuska Republika, Portugalska Republika, Europska komisija i Confédération marocaine de l'agriculture et du développement rural (Comader)* snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 111, 29. 3. 2016.

Žalba koju je 20. lipnja 2016. podnio Europäischer Tier- und Naturschutz e.V. i Horst Giesen protiv rješenja Općeg suda (treće vijeće) od 14. lipnja 2016. u predmetu T-595/15, Europäischer Tier- und Naturschutz eV i Horst Giesen protiv Europske komisije

(Predmet C-343/16 P)

(2017/C 053/24)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelji: Europäischer Tier- und Naturschutz e.V. i Horst Giesen (zastupnik: Dr. P. Brockmann, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Sud Europske unije (osmo vijeće) je rješenjem od 12. siječnja 2017. odbio žalbu i odlučio da žalitelji moraju snositi vlastite troškove.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. rujna 2016. uputio tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgija) – Karim Boudjellal protiv Rauwers Contrôle SA

(Predmet C-508/16)

(2017/C 053/25)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Stranke glavnog postupka

Tužitelj/Žalitelj: Karim Boudjellal

Tuženik: Rauwers Contrôle SA

Rješenjem od 11. siječnja 2017. Sud (sedmo vijeće) je odlučio da je očito nenadležan za davanje odgovora na pitanje koje je uputio tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Prvostupanjski frankofoni sud u Bruxellesu, Belgija).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. studenoga 2016. uputio Amtsgericht Hamburg (Njemačka) – Birgit Bossen i dr. protiv Brussels Airlines

(Predmet C-559/16)

(2017/C 053/26)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Birgit Bossen, Anja Bossen, Gudula Gräßmann

Tuženik: Brussels Airlines

Prethodno pitanje

Treba li članak 7. stavak 1. drugu rečenicu Uredbe (EZ) br. 261/2004⁽¹⁾ tumačiti na način da pojam „dužina” obuhvaća samo izravnu udaljenost između polazišta i konačnog odredišta određenu prema metodi za određivanje rute preko velikog kruga ortodrome i to neovisno o stvarno ostvarenoj ruti leta?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. studenoga 2016. uputio Bundesarbeitsgericht (Njemačka) –
Stadt Wuppertal protiv Marie Elisabeth Bauer**

(Predmet C-569/16)

(2017/C 053/27)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesarbeitsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Stadt Wuppertal

Tuženik: Maria Elisabeth Bauer

Prethodno pitanje

Ima li temeljem članka 7. Direktive 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena⁽¹⁾ ili članak 31. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima nasljednik radnika koji je preminuo tijekom radnog odnosa pravo na novčanu naknadu za minimalni godišnji odmor koji je radniku pripadao prije njegove smrti, što je prema članku 7. stavku 4. Saveznog zakona o godišnjim odmorima (Bundesurlaubsgesetz, BUrlG) u vezi s člankom 1922. stavkom 1. Građanskog zakonika (Bürgerliches Gesetzbuch, BGB) isključeno?

⁽¹⁾ SL L 299, str. 9. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. studenoga 2016. uputio Bundesarbeitsgericht (Njemačka) –
Volker Willmeroth kao vlasnik TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth e. K.
protiv Martine Broßonn**

(Predmet C-570/16)

(2017/C 053/28)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesarbeitsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Volker Willmeroth kao vlasnik TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth e. K.

Tuženik: Martina Broßonn

Prethodna pitanja

1. Ima li temeljem članka 7. Direktive 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena ⁽¹⁾ ili članak 31. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima nasljednik radnika koji je preminuo tijekom radnog odnosa pravo na novčanu naknadu za minimalni godišnji odmor koji je radniku pripadao prije njegove smrti, što je prema članku 7. stavku 4. Saveznog zakona o godišnjim odmorima (Bundesurlaubsgesetz, BUrlG) u vezi s člankom 1922. stavkom 1. Građanskog zakonika (Bürgerliches Gesetzbuch, BGB) isključeno?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan:

Vrijedi li to također i kada je u pitanju radni odnos između dvije fizičke osobe?

⁽¹⁾ SL L 299, str. 9. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. studenoga 2016. uputio Verwaltungsgericht Berlin
(Njemačka) – INEOS Köln GmbH protiv Bundesrepublik Deutschland**

(Predmet C-572/16)

(2017/C 053/29)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Berlin

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: INEOS Köln GmbH

Tuženik: Bundesrepublik Deutschland

Prethodna pitanja

Protivi li se članku 10.a Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ ⁽¹⁾ kao i odredbama Odluke Komisije 2011/278/EU od 27. travnja 2011. o utvrđivanju prijelaznih propisa na razini Unije za usklađenu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica na temelju članka 10.a Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ nacionalni propis države članice koji za razdoblje trgovanja od 2013. do 2020. predviđa materijalni prekluzivni rok za nepravodobno podnesene zahtjeve za dodjelu besplatnih emisijskih jedinica za postojeća postrojenja i pritom isključuje ispravke pogrešaka i dopunu (nepotpunih) podataka u zahtjevima za dodjelu, koji se utvrđuju tek po proteku roka koji je odredila država članica?

⁽¹⁾ SL L 275, str. 32. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 9., str. 28.)

⁽²⁾ SL L 130, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 29., str. 257.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. prosinca 2016. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) –
Khadija Jafari, Zainab Jafari**

(Predmet C-646/16)

(2017/C 053/30)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: Khadija Jafari, Zainab Jafari

Tuženo tijelo: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 2. točku (m), članak 12. i članak 13. Uredbe (EU) br. 604/2013 ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva (preinaka), u daljnjem tekstu: Uredba Dublin III, shvaćati vodeći računa o ostalim pravnim instrumentima na koje ukazuju dodirne točke Uredbe Dublin III, ili je tim odredbama potrebno pridati autonomno značenje?
2. U slučaju da je odredbe Uredbe Dublin III potrebno tumačiti neovisno o ostalim pravnim instrumentima:

- a) Treba li prema okolnostima iz glavnog postupka, koje obilježava da se događaju u vrijeme kada su nacionalna tijela najviše uključenih država suočena s neuobičajeno velikim brojem osoba koje zahtijevaju tranzit preko njihovog državnog područja, ulazak na područje države članice koji ona *de facto* prihvaća, a koji služi samo tranzitu preko te države članice da bi podnijele zahtjev za međunarodnu zaštitu u drugoj državi članici, smatrati „vizom” u smislu članka 2. točke (m) i članka 12. Uredbe Dublin III?

Ako je odgovor na pitanje 2.a) potvrđan:

- b) Ako se *de facto* prihvaća ulazak radi tranzita, treba li smatrati da odlaskom iz predmetne države članice „viza” prestaje važiti?
- c) Ako se *de facto* prihvaća ulazak radi tranzita, treba li smatrati da je „viza” i dalje važeća ako odlazak iz predmetne države članice još nije ostvaren, ili „viza” prestaje važiti, bez obzira na to što nije došlo do odlaska, u trenutku kada podnositelj zahtjeva konačno odustane od namjere odlaska u drugu državu članicu?
- d) Znači li odustajanje podnositelja zahtjeva od namjere odlaska u državu članicu koju je prvotno odabrao kao odredište da je u smislu članka 12. stavka 5. Uredbe Dublin III počinjena prijevara nakon izdavanja „vize”, tako da država članica koja je izdala „vizu” nije odgovorna?

Ako je odgovor na pitanje 2.a) niječan:

- e) Treba li izraz u članku 13. stavku 1. Uredbe Dublin III „pri dolasku iz treće zemlje nezakonito prešao granicu države članice kopnom, morem ili zrakom” shvaćati na način da u opisanim posebnim okolnostima glavnog postupka treba smatrati da nije došlo do nezakonitog prelaska vanjske granice?

3. U slučaju da odredbe Uredbe Dublin III treba tumačiti vodeći računa o drugim pravnim instrumentima:

- a) Je li za ocjenu postojanja „nezakonitog prelaska” granice u smislu članka 13. stavka 1. Uredbe Dublin III potrebno posebno uzeti u obzir je li ulazak na državno područje odgovarao uvjetima iz Zakonika o schengenskim granicama – posebno članku 5. Uredbe (EZ) 562/2006 ⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o Zakoniku Zajednice o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica, koji je primjenjiv na glavni postupak zbog trenutka ulaska?

Ako je odgovor na pitanje 3.a) niječan:

- b) Koje je odredbe prava Unije potrebno posebno uzeti u obzir pri ocjeni je li došlo do „nezakonitog prelaska” granice u smislu članka 13. stavka 1. Uredbe Dublin III?

Ako je odgovor na pitanje 3. a) potvrđan:

- c) Treba li prema okolnostima iz glavnog postupka, koje obilježava da se događaju u vrijeme kada su nacionalna tijela najviše uključenih država suočena s neuobičajeno velikim brojem osoba koje zahtijevaju tranzit preko njihovog državnog područja, samo radi tranzita preko te države da bi podnijele zahtjev za međunarodnu zaštitu u drugoj državi članici, ulazak na državno područje koji se *de facto* prihvaća, bez ispitivanja pojedinačnih okolnosti od strane države članice na čije se područje ulazi, smatrati dopuštenjem za ulazak u smislu članka 5. stavka 4. točke (c) Zakonika o schengenskim granicama?

Ako su odgovori na pitanja 3.a) i 3.c) potvrđni:

- d) Dovodi li dopuštenje za ulazak prema članku 5. stavku 4. točki (c) Zakonika o schengenskim granicama do toga da je potrebno smatrati da se radi o odobrenju istovjetnom vizi u smislu članka 5. stavka 1. točke (b) Zakonika o schengenskim granicama i stoga „vizi” prema članku 2. točki (m) Uredbe Dublin III, tako da je prilikom primjene odredaba koje se odnose na utvrđivanje države koja je odgovorna prema Uredbi Dublin III potrebno također uzeti u obzir njezin članak 12.?

Ako su odgovori na pitanja 3.a), 3.c) i 3.d) potvrđni:

- e) Ako se *de facto* prihvaća ulazak radi tranzita, treba li smatrati da „viza” u slučaju odlaska iz predmetne države članice prestaje važiti?
- f) Ako se *de facto* prihvaća ulazak radi tranzita, treba li smatrati da je „viza” i dalje važeća ako odlazak iz predmetne države članice još nije ostvaren, ili „viza” prestaje važiti, bez obzira na to što nije došlo do odlaska, u trenutku kada podnositelj zahtjeva konačno odustane od namjere odlaska u drugu državu članicu?
- g) Znači li odustajanje podnositelja zahtjeva od namjere odlaska u državu članicu koju je prvotno odabrao kao odredište da je u smislu članka 12. stavka 5. Uredbe Dublin III počinjena prijevara nakon izdavanja „vize”, tako da država članica koja je izdala „vizu” nije odgovorna?

Ako su odgovori na pitanja 3.a) i 3.c) potvrđni, ali je odgovor na pitanje 3.d) niječan:

- h) Treba li izraz u članku 13. stavku 1. Uredbe Dublin III „pri dolasku iz treće zemlje nezakonito prešao granicu države članice kopnom, morem ili zrakom” u opisanim posebnim okolnostima glavnog postupka shvaćati na način da se prelazak granice koji se kvalificira kao dopuštenje za ulazak u smislu članka 5. stavka 4. točke (c) Zakonika o schengenskim granicama ne smatra nezakonitim prelaskom vanjske granice?

⁽¹⁾ SL L 180, str. 31. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 108.)

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 562/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o Zakoniku Zajednice o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) (SL L 105, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 10., str. 61.)

Žalba koju su 21. prosinca 2016. podnijeli Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH i Ecolab Deutschland GmbH protiv rješenja Općeg suda (peto vijeće) od 12. listopada 2016. u predmetu T-669/15: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH i Ecolab Deutschland GmbH protiv Europske agencije za kemikalije

(Predmet C-663/16 P)

(2017/C 053/31)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH (zastupnici: M. Grunchard, odvjetnik, K. Van Maldegem, odvjetnik, P. Sellar, *Advocate*)

Druga stranka u postupku: Europska agencija za kemikalije

Žalbeni zahtjev

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- ukine rješenje Općeg suda u predmetu T-669/15; i
- donese odluku o dopuštenosti i vrati predmet Općem sudu na odlučivanje o meritumu;
- podredno, vrati predmet Općem sudu na odlučivanje o dopuštenosti žaliteljeve tužbe za poništenje pobijanog akta, i, nakon toga odluči o meritumu;
- naloži drugoj strani u postupku snošenje troškova svih postupaka (uključujući troškove koji se odnose na prigovor nedopuštenosti podnesen Općem sudu).

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelji ističu da je Opći sud pogrešno protumačio i primijenio pravo što je dovelo do toga da je počinio pogrešku koja se tiče prava kad je proglasio nedopuštenom tužbu žalitelja za poništenje pobijanog akta.

Žalitelji osobito tvrde da je Opći sud počinio niz grešaka u svojem obrazloženju i tumačenju pravnog okvira kao primjenjivog na situaciju žalitelja. To je dovelo do toga da je Opći sud počinio sljedeće pogreške koje se tiče prava:

- Opći je sud pogrešno protumačio i primijenio članak 130., stavak 1. Poslovnika Općeg suda, ulazeći u meritum predmeta;
- Opći je sud pogrešno protumačio i primijenio članak 130. stavak 7. Poslovnika Općeg suda jer nije odgodio odluku o dopuštenosti do saslušanja svih argumenata o meritumu predmeta.

Nadalje, proglašivši tužbu žalitelja nedopuštenom, Opći je sud povrijedio njihova prava obrane, pravo na pristup pravosuđu i obvezu obrazlaganja koja su sastavni dio temeljnih prava pojedinaca i prema tome odražavaju opća načela prava EU-a.

Iz tih razloga tužitelji tvrde da rješenje Općeg suda u predmetu T-669/15 treba ukinuti i da Sud treba odlučiti o dopuštenosti i vratiti predmet Općem sudu na odlučivanje o meritumu.

Žalba koju su 21. prosinca 2016. podnijeli Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH i Ecolab Deutschland GmbH protiv rješenja Općeg suda (peto vijeće) od 12. listopada 2016. u predmetu T-543/15: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH i Ecolab Deutschland GmbH protiv Europske agencije za kemikalije

(Predmet C-666/16 P)

(2017/C 053/32)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH (zastupnici: M. Grunchard, odvjetnik, K. Van Maldegem, odvjetnik, P. Sellar, *Advocate*)

Druga stranka u postupku: Europska agencija za kemikalije

Žalbeni zahtjev

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- ukinе rješenje Općeg suda u predmetu T-543/15; i
- donese odluku o dopuštenosti i vrati predmet Općem sudu na odlučivanje o meritumu;
- podredno, vrati predmet Općem sudu na odlučivanje o dopuštenosti žaliteljeve tužbe za poništenje pobijanog akta i nakon toga odluči o meritumu;
- naloži drugoj strani u postupku snošenje troškova svih postupaka (uključujući troškove koji se odnose na prigovor nedopuštenosti podnesen Općem sudu).

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelji ističu da je Opći sud pogrešno protumačio i primijenio pravo što je dovelo do toga da je počinio pogrešku koja se tiče prava kad je proglasio nedopuštenom tužbu žalitelja za poništenje pobijanog akta.

Žalitelji osobito tvrde da je Opći sud počinio niz grešaka u svojem obrazloženju i tumačenju pravnog okvira kao primjenjivog na situaciju žalitelja. To je dovelo do toga da je Opći sud počinio sljedeće pogreške koje se tiču prava:

- Opći je sud pogrešno protumačio i primijenio članak 130., stavak 1. Poslovnika Općeg suda, ulazeći u meritum predmeta;
- Opći je sud pogrešno protumačio i primijenio članak 130. stavak 7. Poslovnika Općeg suda jer nije odgodio odluku o dopuštenosti do saslušanja svih argumenata o meritumu predmeta.

Nadalje, proglasivši tužbu žalitelja nedopuštenom, Opći je sud povrijedio njihova prava obrane, pravo na pristup pravosuđu i obvezu obrazlaganja koja su sastavni dio temeljnih prava pojedinaca i prema tome odražavaju opća načela prava EU-a.

Iz tih razloga tužitelji tvrde da rješenje Općeg suda u predmetu T-543/15 treba ukinuti i da Sud treba odlučiti o dopuštenosti i vratiti predmet Općem sudu na odlučivanje o meritumu.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 10. siječnja 2017. – Gascogne Sack Deutschland GmbH i Gascogne protiv Europske unije

(Predmet T-577/14) ⁽¹⁾

(„Izvanugovorna odgovornost — Određenost tužbe — Zastara — Dopuštenost — Članak 47. Povelje o temeljnim pravima — Razuman rok za presuđivanje — Imovinska šteta — Pretrpljeni gubitci — Zatezne kamate na iznos neisplaćene novčane kazne — Trškovi bankarske garancije — Propuštena prilika — Neimovinska šteta — Uzročna veza”)

(2017/C 053/33)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Gascogne Sack Deutschland GmbH (Wieda, Njemačka) i Gascogne (Saint-Paul-les-Dax, Francuska) (zastupnici: F. Puel, E. Durand i L. Marchal, odvjetnici)

Tuženik: Europska unija, koju zastupa Sud Europske unije (zastupnici: u početku A. Placco, a zatim J. Inghelram i S. Chantre, agenti)

Intervenijentu potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: N. Khan, V. Bottka i P. van Nuffel, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži naknada štete koju su tužitelji navodno pretrpjeli zbog trajanja postupka pred Općim sudom u postupcima u kojima su donesene presude od 16. studenog 2011., Groupe Gascogne/Komisija (T-72/06, neobjavljena, EU:T:2011:671), i od 16. studenog 2011., Sachsa Verpackung/Komisija (T-79/06, neobjavljena, EU:T:2011:674).

Izreka

1. Europskoj uniji, koju zastupa Sud Europske unije, nalaže se plaćanje naknade društvu Gascogne u iznosu od 47 064,33 eura na temelju imovinske štete koju je pretrpjelo to društvo zbog povrede obveze suđenja u razumnom roku u predmetima u kojima su donesene presude od 16. studenog 2011., Groupe Gascogne/Komisija (T-72/06, neobjavljena, EU:T:2011:671), i od 16. studenog 2011., Sachsa Verpackung/Komisija (T-79/06, neobjavljena, EU:T:2011:674). Taj iznos odštete valja uvećati za kompenzacijske kamate koje počinju teći 4. kolovoza 2014. pa sve do proglašenja ove presude, u skladu s godišnjom stopom inflacije koju, za dotično razdoblje, utvrđuje Eurostat (Statistički ured Europske unije)u državi članici gdje to društvo ima poslovni nastan.
2. Uniji, koju zastupa Sud Europske unije, nalaže se plaćanje naknade društvu Gascogne Sack Deutschland GmbH u iznosu od 5 000,00 eura i odštete društvu Gascogne u iznosu od 5 000,00 eura na temelju neimovinske štete koju su ta društva pretrpjela zbog povrede obveze suđenja u razumnom roku u predmetima T-72/06 i T-79/06.
3. Iznosi naknada iz gore navedenih točaka 1. i 2. valja uvećati za zatezne kamate koje počinju teći od proglašenja ove presude do potpune isplate, prema stopi koju primjenjuje Europska središnja banka (ESB) na svoje glavne operacije refinanciranja, uvećanoj za dva postotna poena. .
4. U preostalom dijelu tužba se odbija.

5. Uniji, koju zastupa Sud Europske unije, nalaže se, osim vlastitih troškova, snositi troškove koje su pretrpjela društva Gascogne Sack Deutschland i Gascogne, a koji su nastali zbog prigovora nedopuštenosti povodom kojeg je doneseno rješenje od 2. veljače 2015., Gascogne Sack Deutschland i Gascogne/Europska unija (T-577/14, neobjavljeno, EU:T:2015:80).
6. Društva Gascogne Sack Deutschland i Gascogne, s jedne strane, i Unija, koju zastupa Sud Europske unije, s druge strane snose vlastite troškove koji su nastali zbog tužbe povodom koje je donesena ova presuda.
7. Europska komisija snosi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 351, 6. 10. 2014.

Presuda Općeg suda od 11. siječnja 2017. – Topps Europe protiv Komisije

(Predmet T-699/14) ⁽¹⁾

(„Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Zloporaba vladajućeg položaja — Izdavanje odobrenja iz područja intelektualnog vlasništva koja se odnose na kolekcionarske predmete u vezi s nogometom — Odluka o odbacivanju pritužbe — Pristup spisu — Članak 8. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 773/2004 — Očita pogreška u ocjeni — Mjerodavno tržište — Isključiva licencija — Objedinjavanje pod jednu marku — Previsoke cijene”)

(2017/C 053/34)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Topps Europe Ltd (Milton Keynes, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: u početku R. Vidal, A. Penny, solicitors i B. Kennelly, QC, zatim R. Subiotto, QC, et A. Cleenewerck de Crayencour, odvjetnik i naposljetku T. de la Mare, QC)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: F. Jimeno Fernández i M. Farley, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Međunarodna federacija nogometnih saveza (FIFA) (Zürich, Švicarska) (zastupnici: A. Barav i D. Reymond, odvjetnici) i Panini SpA (Modena, Italija) (zastupnici: F. Wijckmans, F. Tuytschaever et M. Varga, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje odluke Komisije C(2014) 5123 final od 15. srpnja 2014. o odbacivanju pritužbe koju je tužitelj podnio u predmetu AT.39899 – Izdavanje odobrenja iz područja intelektualnog vlasništva koja se odnose na kolekcionarske predmete u vezi s nogometom.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvo Topps Europe Ltd snosi vlastite troškove te troškove Europske komisije, Međunarodne federacije nogometnih saveza (FIFA) i društva Panini Spa.

⁽¹⁾ SL C 448, 15. 12. 2014.

Rješenje Općeg suda od 16. prosinca 2017. – Ica Foods protiv EUIPO-a – San Lucio (GROK)**(Predmet T-774/14) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije — Postupak za proglašenje ništavosti — Povlačenje prijave za registraciju — Obustava postupka”)**

(2017/C 053/35)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Ica Foods SpA (Pomezia, Italija) (zastupnik: A. Nespega, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: L. Rampini, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: San Lucio Srl (San Gervasio Bresciano, Italija) (zastupnik: F. Sangiacomo, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. rujna 2014 (predmet R 1815/2013-2) koja se odnosi na postupak za proglašenje ništavosti između društava San Lucio Sri i Ica Foods SpA.

Izreka

1. Obustavlja se postupak povodom tužbe.
2. Društvima Ica Foods SpA i San Lucio Sri nalaže se snošenje vlastitih troškova, kao i svakom polovica troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

⁽¹⁾ SL C 26, 26. 1. 2015.

Tužba podnesena 7. studenoga 2016. – Salehi protiv Komisije**(Predmet T-773/16)**

(2017/C 053/36)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Dominik Salehi (Bremen, Njemačka) (zastupnik: C. Drews, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je tuženik povrijedio članak 1. stavak 4. Uredbe (EZ) br. 539/2001 (kako je izmijenjena Uredbom (EU) br. 1289/2013), jer nakon tužiteljevih dopisa od 1. srpnja 2016. i od 16. rujna 2016. nije poduzeo mjere određene u navedenom propisu te poslao obavijest tužitelju;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda načela reciprociteta strogo primjenom Visa Waiver Program Improvement and Terrorist Travel Prevention Act of 2015.
2. Drugi tužbeni razlog: tuženikovo nedjelovanje

Tužitelj prigovara da Komisija nije donijela mjere na temelju članka 1. stavka 4. točke (e) podtočke (i.) Uredbe Vijeća (EZ) br. 539/2001 od 15. ožujka 2001. o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva (SL 2001., L 81, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 10., str. 3.).

Tužba podnesena 30. studenoga 2016. – QG protiv Komisije**(Predmet T-845/16)**

(2017/C 053/37)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: QG (Madrid, Španjolska) (zastupnici: L. Ruiz Ezquerro, R. Oncina Borrego, I. Sobrepera Millet i A. Hernández Pardo, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da Odluka Komisije od 4. srpnja 2016. o državnoj potpori SA.29769 (2013/C) (*ex* 2013/NN), koju je Španjolska dodijelila određenim nogometnim klubovima, povređuje članak 107. stavak 1. i članak 108. stavak 3. UFEU-a jer je mogućnost konsolidacije računâ, nastala ovlaštenjem koje je u Zakonu 10/1990 dano četirima klubovima za sudjelovanje u različitim sportskim disciplinama, kao i primjena smanjene stope poreza na dobit, također državna potpora nespojiva s unutarnjim tržištem, što je Komisija bila dužna utvrditi;
- posljedično, poništi mjeru i obveže Kraljevinu Španjolsku da od korisnika povрати potporu nespojivu s unutarnjim tržištem. Tužitelj zahtijeva da se tuženiku naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu svojoj tužbi, tužitelj ističe povredu članka 107. stavka 1. i članka 108. stavka 3. UFEU-a.

Tužitelj, koji je košarkaški klub, podržava pobijani akt u mjeri u kojoj se njime utvrđuje da je mjera uvedena Zakonom 10/1990, kojom se sniženom poreznom stopom stavlja određene nogometne klubove u povlašten položaj u području poreza na dobit, državna potpora nespojiva s unutarnjim tržištem.

Međutim, tužitelj smatra da je Komisija morala primijeniti isti zaključak na poreznu povlasticu koju također omogućava Zakon 10/1990, a koja tim klubovima omogućava sudjelovanje u različitim sportskim disciplinama.

Tužitelj navodi da samo klubovi koji mogu sudjelovati u profesionalnim natjecanjima u različitim sportskim disciplinama mogu konsolidirati račune za nogomet i košarku, koji su glavni sportovi u Europi, s izravnim učincima na izračun porezne osnovice poreza na dobit. Naime, konsolidiranjem računa moguće je umanjiti znatne nogometne prihode s gubicima u košarci, čime se bitno smanjuje porezna osnovica poreza na dobit, zajedno s porezom koji valja platiti.

Tužba podnesena 30. studenoga 2016. – QF protiv Komisije

(Predmet T-846/16)

(2017/C 053/38)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: QF (Barcelona, Španjolska) (zastupnici: L. Ruiz Ezquerra, R. Oncina Borrego, I. Sobrepera Millet i A. Hernández Pardo, odvjetnici)

Tuženik: Europska Komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da Odluka Komisije od 4. srpnja 2016. o državnoj potpori SA.29769 (2013/C) (*ex* 2013/NN), koju je Španjolska dodijelila određenim nogometnim klubovima, povređuje članak 107. stavak 1. i članak 108. stavak 3. UFEU-a jer je mogućnost konsolidacije računâ, nastala ovlaštenjem koje je u Zakonu 10/1990 dano četirima klubovima za sudjelovanje u različitim sportskim disciplinama, kao i primjena smanjene stope poreza na dobit, također državna potpora nespojiva s unutarnjim tržištem, što je Komisija bila dužna utvrditi;
- posljedično, poništi mjeru i obveže Kraljevinu Španjolsku da od korisnika povрати potporu nespojivu s unutarnjim tržištem. Tužitelj zahtijeva da se tuženiku naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Razlozi i glavni argumenti istovjetni su onima navedenima u predmetu T-845/16, QG/Komisija.

Tužba podnesena 30. prosinca 2016. – Access Info Europe protiv Komisije

(Predmet T-851/16)

(2017/C 053/39)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Access Info Europe (Madrid, Španjolska) (zastupnik: O. Brouwer, E. Raedts i J. Wolfhagen, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Komisije C(2016) 6029 od 19. rujna 2016. o odbijanju tužiteljevog zahtjeva za pristup dokumentima na temelju Uredbe (EZ) br. 1049/2001 ⁽¹⁾;

— naloži Komisiji plaćanje tužiteljevih troškova postupka, uključujući troškove intervenijenata.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Komisija pogrešno primijenila članak 4. stavak 1. točku (a) alineju 3. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 jer je smatrala da bi pristup traženim dokumentima ozbiljno ugrozio međunarodne odnose.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Komisija pogrešno primijenila članak 4. stavak 2. alineju 2. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 jer je smatrala da bi pristup traženim dokumentima ozbiljno ugrozio zaštitu sudskih postupaka koji su u tijeku u predmetima T-192/16, T-193/16 i T-257/16, , te da bi pristup navedenim dokumentima ugrozio interes Komisije da traži pravni savjet i primi iskren, objektivan i sveobuhvatan savjet. Pod tim tužbenim razlogom također se navodi da Komisija nije prihvatila da je pristup traženim dokumentima prevagujući javni interes te da bi, slijedom navedenog, pristup trebalo odobriti.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Komisija pogrešno primijenila članak 4. stavak 3. podstavak 1. i 2. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 jer je smatrala da bi pristup traženim dokumentima ozbiljno ugrozio postupak odlučivanja i/ili time što nije priznala postojanje prevagujućeg javnog interesa, osobito zato što je predmetni postupak odlučivanja već dovršen.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na podredno iznesenoj tvrdnji da je Komisija pogrešno primijenila članak 4. stavak 6. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 jer nije dopustila barem djelomičan pristup traženim dokumentima, već ga je uskratila u cijelosti.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70).

Tužba podnesena 30. studenoga 2016. – Access Info Europe protiv Komisije

(Predmet T-852/16)

(2017/C 053/40)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Access Info Europe (Madrid, Španjolska) (zastupnici: O. Brouwer, E. Raedts i J. Wolfhagen, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Komisije C(2016) 6030 od 19. rujna 2016. o odbijanju tužiteljevog zahtjeva za pristup dokumentima na temelju Uredbe (EZ) br. 1049/2001 ⁽¹⁾;
- naloži Komisiji plaćanje tužiteljevih troškova postupka, uključujući troškove intervenijenata.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Komisija pogrešno primijenila članak 4. stavak 1. točku (a) alineju 3. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 jer je smatrala da bi pristup traženim dokumentima ozbiljno ugrozio međunarodne odnose.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Komisija pogrešno primijenila članak 4. stavak 2. alineju 2. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 jer je smatrala da bi pristup traženim dokumentima ozbiljno ugrozio zaštitu sudskih postupak koji su u tijeku u predmetima T-192/16, T-193/16 i T-257/16, te da bi pristup navedenim dokumentima ugrozio interes Komisije da traži pravni savjet i primi iskren, objektivan i sveobuhvatan savjet. Pod tim tužbenim razlogom također se navodi da Komisija nije prihvatila da je pristup traženim dokumentima prevagujući javni interes te da bi, slijedom navedenog, pristup trebalo odobriti.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Komisija pogrešno primijenila članak 4. stavak 3. podstavke 1. i 2. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 jer je smatrala da bi pristup traženim dokumentima ozbiljno ugrozio postupak odlučivanja i/ili time što nije priznala postojanje pravagujućeg javnog interesa, osobito zato što je predmetni postupak odlučivanja već dovršen.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na podredno iznesenoj tvrdnji da je Komisija pogrešno primijenila članak 4. stavak 6. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 jer nije dopustila barem djelomičan pristup traženim dokumentima, već ga je uskratila u cijelosti.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70).

Tužba podnesena 22. prosinca 2016. – Silver Tours protiv EUIPO-a (billiger-mietwagen.de)

(Predmet T-866/16)

(2017/C 053/41)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: SilverTours GmbH (Freiburg im Breisgau, Njemačka) (zastupnik: P. Neuwald, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „billiger-mietwagen.de” – prijava za registraciju br. 14 343 099

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 3. studenoga 2016. u predmetu R 206/2016-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 76. stavka 1. prve rečenice Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009;

Tužba podnesena 9. prosinca 2016. – Verschuur protiv Komisije**(Predmet T-877/16)**

(2017/C 053/42)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* Steven Verschuur (Baarn, Nizozemska) (zastupnik: P. Kreijger, odvjetnik)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Komisije od 3. listopada 2016., C(2016) 6455 *final*, kojom se odbija tužiteljev ponovni zahtjev ⁽¹⁾ za pristup dokumentima iz Uredbe (EZ) 1049/2001 ⁽²⁾ (GESTDEM 2015/3732); i
- naloži Komisiji plaćanje troškova postupka, uključujući troškove tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se odnosi na Komisijinu povredu članka 4. stavka 2. alineje 3. Uredbe 1049/2001 o zaštiti svrhe istraga, čime je također počinila očitu pogrešku koja se tiče činjenica.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se odnosi na Komisijinu povredu članka 4. stavka 3. podstavka 1. Uredbe 1049/2001 o zaštiti Komisijinog procesa odlučivanja čime je također dano nedostatno obrazloženje.
3. Treći tužbeni razlog, koji se odnosi na Komisiju povredu članka 4. stavka 2. alineje 1. o zaštiti komercijalnih interesa pravne osobe, i članka 4. stavka 6. Uredbe 1049/2001 o obvezi institucije da dopusti djelomičan pristup kada su izuzećima obuhvaćeni samo dijelovi dokumenta, čime je također dano nedostatno obrazloženje.

⁽¹⁾ Zahtjev za pristup nekim dokumentima koji se odnose na Odluku Komisije od 21. listopada 2015. u predmetu SA.38374, Državna potpora koju je Nizozemska dala Starbucksu.

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).

Tužba podnesena 14. prosinca 2016. – Sony Interactive Entertainment Europe protiv EUIPO-a – Marpefa (Vieta)**(Predmet T-879/16)**

(2017/C 053/43)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke***Tužitelj:* Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: S. Malynicz, QC)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Marpefa, SL (Barcelona, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije-a s verbalnim elementom „VIETA” – žig Europske unije br. 1 790 674

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom opoziva

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 4. listopada 2016. u predmetu R 1010/2016-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i drugoj stranci da snose vlastite troškove i tužiteljeve troškove.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 65. stavka 6. Uredbe br. 207/2009;
- povreda načela jasnoće i određenosti uvjeta koji se odnose na žig.

Tužba podnesena 5. prosinca 2017. – RF protiv Komisije

(Predmet T-880/16)

(2017/C 053/44)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: RF (Gdyina, Poljska) (zastupnik: K. Komar-Komarowski, odvjetnik [Radca prawny])

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Komisije C(2016) 5925 *final* od 15. rujna 2016. o odbijanju pritužbe u predmetu COMP AT.40251 – Željeznički prijevoz, otpremanje robe i vrati Komisiji predmet na ponovo odlučivanje;
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 13. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. i 82. Ugovora (SL 2003., L 1, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165.), jer je taj članak pogrešno protumačen odnosno primijenjen.
 2. Drugi tužbeni razlog: povreda članka 105. stavka 1. UFEU-a.
-

Tužba podnesena 8. prosinca 2016. – BP protiv FRA**(Predmet T-888/16)**

(2017/C 053/45)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: BP (Beč, Austrija) (zastupnik: E. Lazar, odvjetnik)

Tuženik: Agencija Europske unije za temeljna prava (FRA)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku tijela nadležnog za sklapanje ugovora o radu (AHCC) od 21. travnja 2016. o neproduženju tužiteljevog ugovora o radu;
- naloži tuženiku naknadu tužiteljeve imovinske i neimovinske štete koja je pretrpljena zbog nezakonite odluke o neproduženju, s jedne strane, i nezakonitog izvršenja presude u predmetu T-658/13 P⁽¹⁾, s druge strane: 63 246,00 eura za izgubljeni zaradu; 26 630,00 eura kao naknadu za gubitak tužiteljevih mirovinskih prava u vremenu od 19 mjeseci, ili, glavnica koju Sud odredi *ex aequo et bono*; 1 200,00 kao naknadu pravnih troškova koje je tužitelj snosio u predparničnom postupku, počevši od 29. siječnja 2016., datuma nacрта odluke, do 21. travnja 2016., datuma donošenja odluke; 60 000,00 eura za propuštanje prilike da mu bude ponuđen ugovor na neodređeno, ili iznos koji Sud odredi *ex aequo et bono*; 50 000,00 eura za neimovinsku štetu koja je tužitelju prouzročena navodnim tuženikovim pogreškama, nepravilnostima i štetom učinjenom u postupku izvršenja presude u predmetu T-658/13P;
- naloži tuženiku naknadu imovinske i neimovinske štete koju je tužitelj pretrpio zbog tuženikovog nedonošenja zakonitih pravila za ocjenjivanje, razvrstavanje i produžetak i s tim povezanu štetu proizašlu iz nepostojanja takvih zakonitih pravila, s jedne strane, i odugovlačenja u sastavljanju tužiteljeva Izvješća o ocjeni i s tim povezanu štetu proizašlu iz nepostojanja tih pravovremeno sastavljenih izvješća, s druge strane;
- proglašiti nezakonitim tuženikove Smjernice koje se primjenjuju na postupak ocjenjivanja i razvrstavanja i Pravila o postupku produljenja zato što je ta pravila usvojio subjekt bez odgovarajuće nadležnosti, nakon provođenja nezakonitog postupka;
- primijeni svoju punu nadležnosti radi jamčenja djelotvornosti svoje odluke;
- naloži tuženiku plaćanje zatezne kamate prema stopi Europske središnje banke uvećanoj za dva postotna poena na iznos koji će biti presuđen ili druge kamate koju Sud smatra pravičnom i prikladnom; i
- naloži tuženiku snošenje svih troškova, čak i u slučaju odbijanja tužbe.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se odnosi na povredu prava na obranu:

- povreda prava na saslušanje, propust FRA-ovog tijela za imenovanje da održi pošteno i djelotvorno saslušanje, povreda članka 41. stavka 2. točke (a) Povelje o temeljnim pravima;

- povreda druge sastavnice prava na obranu (prava na pristup spisu), odbijanje pristupa osobnom spisu i dokumentima na temelju kojih je donesena nepovoljna odluka od 27. veljače 2012., povreda članka 25. i 26. Pravilnika o osoblju te povreda članka 41. stavka 2. točke (b) Povelje.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se odnosi na bitnu povredu postupka.
 3. Treći tužbeni razlog, koji se odnosi na zlorabu prava i sukob interesa, povredu interesa službe, očitu pogrešku u ocjeni i pogrešnu primjenu načela zabrane retroaktivnosti.
 4. Četvrti tužbeni razlog, koji se odnosi na povredu obveze da se pošteno i u dobroj vjeri pridržava presude u predmetu T-658/13 P.

⁽¹⁾ Presuda od 3. lipnja 2015., BP/FRA, T-658/13 P, EU:T:2015:356.

Tužba podnesena 19. prosinca 2016. – Apple Sales International i Apple Operations Europe protiv Komisije

(Predmet T-892/16)

(2017/C 053/46)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Apple Sales International (Cork, Irska) i Apple Operations Europe (Cork, Irska) (zastupnici: A. von Bonin i E. van der Stok, odvjetnici, D. Beard QC, A. Bates, L. Osepiciu i J. Bourke, Barristers)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije od 30. kolovoza 2016. o državnoj potpori SA.38373 (2014/C) (ex 2014/NN) (ex 2014/CP) koju je Irska primijenila na Apple;
- podredno, djelomično poništi Odluku; i
- naloži Komisiji snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četrnaest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na Komisijinoj pogrešnom tumačenju irskog prava.
 - Tužitelji smatraju da su kao društva koja nemaju sjedište u Irskoj bili samo obveznici poreza na dobit iz odjeljka 25. Taxes Consolidation Acta 1977 (Zakona o objedinjavanju poreza) koji se odnosi na „oporezivu dobit” koja se plaća na djelatnosti irskih podružnica. U Mišljenjima je ispravno navedena „oporeziva dobit” podružnica koja, stoga, ne predstavlja prednost. Komisija je također pogrešno utvrdila da raspodjela dobiti s obzirom na odjeljak 25. mora biti učinjena u skladu s načelom transakcije po tržišnim uvjetima (*arm's length principle*; u daljnjem tekstu: ALP).
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na okolnosti da ALP nije test koji se primjenjuje kod utvrđivanja državnih potpora u području određivanja poreza s obzirom na članak 107. TFEU-a.

- Komisija je pogrešno zaključila da je u skladu s člankom 107. stavkom 1. UFEU-a Irska trebala izračunati oporezivu dobit tužitelja iz odjeljka 25. u skladu s Komisijinim ALP-ima.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na Komisijinim bitnim pogreškama o djelatnostima tužitelja izvan Irske.
- Komisija je napravila bitne pogreške jer nije utvrdila da su djelatnosti tužitelja koje su poduzimane radi stjecanja dobiti, osobito razvoj i trgovanje intelektualnim vlasništvom (dalje u tekstu: Apple IP) nadzirani i da je njima upravljano iz Sjedinjenih Američkih Država. Dobiti iz tih djelatnosti ostale su u Sjedinjenim Američkim Državama, a ne u Irskoj. Komisija je pogrešno razmotrila zapisnike s nadzornih odbora tužitelja i zanemarila druge dokaze o djelatnostima.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na Komisijinim bitnim pogreškama o djelatnostima tužitelja u Irskoj.
- Komisija nije utvrdila da su irske podružnice obavljale samo rutinske zadatke i da nisu bile uključena u razvoj i trgovanje s Apple ID-om koji je donio profit.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na Komisijinim pogrešnim pretpostavkama koje su suprotne teretu dokazivanja, smjernicama OECD-a i jednoglasnom mišljenju stručnjaka; zaključak je protivan sam sebi.
- Komisija je pretpostavila da su sve ključne djelatnosti tužitelja kojima se ostvaruje dobit poduzimale irske podružnice a da nije ispravno ocijenila dokaze, uključujući opsežna mišljenja stručnjaka iz kojih proizlazi da dobiti nisu ostvarene iz djelatnosti poduzimanih u Irskoj.
6. Šesti tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da se s tužiteljima postupalo na isti način kao s drugim poreznim obveznicima bez sjedišta u Irskoj i da nisu imali poseban tretman.
- Komisija nije dokazala poseban tretman: pogrešno je postupala prema tužiteljima kao da su društva sa sjedištem u Irskoj i kao da je potrebno oporezivati dobit koju ostvaruju na svjetskoj razini.
7. Sedmi tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da osnovna argumentacija mora biti poništena zbog bitne povrede postupka.
- Odluka o pokretanju postupka ne sadržava osnovnu argumentaciju. U protivnom bi Apple mogao dostaviti dokaze koji bi mogli i trebali promijeniti ishod spora.
8. Osmi tužbeni razlog temelji se na pogreškama o činjenicama i procjeni u načinu na koji je Komisija primijenila transakcijsku neto maržu u svom podrednom obrazloženju.
- Komisijino podredno obrazloženje pogrešno odbacuje mišljenja stručnjaka i ne sadržava točnu analizu raspodjele dobiti.
9. Deveti tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da alternativno obrazloženje sadržava bitne povrede postupa i očite pogreške u ocjeni.
- Komisija je pogriješila uspoređujući mišljenja s drugim mišljenjima koja je irska Porezna uprava izdala trećim strankama s obzirom na to da su činjenične okolnosti različite.
10. Deseti tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da podredno i alternativno obrazloženje ne omogućavaju izračun iznosa povrata.
- Odluka ne sadržava obrazloženje o iznosu koji treba vratiti na temelju podrednog i alternativnog obrazloženja, što nije u skladu s pravilima o državnim potporama i načelom pravne sigurnosti.

11. Jedanaesti tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da je Komisija povrijedila načelo pravne sigurnosti i neretroaktivnosti jer je naložila povrat navodne potpore.
12. Dvanaesti tužbeni razlog temelji se na propustu poduzimanja savjesne i neovisne istrage.
13. Trinaesti tužbeni razlog temelji se na povredi članka 296. UFEU-a i članka 41. stavka 2. točke (c) Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
14. Četrnaesti tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da su Odlukom prekoračene Komisijine nadležnosti iz članka 107. stavka 1. UFEU-a.

— Komisija je povrijedila načelo pravne sigurnosti jer je naložila povrat na temelju nepredvidivog tumačenja prava državnih potpora; jer nije ispitala sve relevantne dokaze što je u suprotnosti s njezinom obvezom na dužnu pažnju; jer nije prikladno obrazložila Odluku; i jer je prekoračila svoje ovlasti iz članka 107. UFEU-a pokušavajući drugačije urediti irski sustav poreza na dobit.

Tužba podnesena 20. prosinca 2016. – Puma protiv EUIPO-a – Senator (TRINOMIC)

(Predmet T-896/16)

(2017/C 053/47)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Puma SE (Herzogenaurach, Njemačka) (zastupnik: M. Schunke, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Senator GmbH & Co. KGaA (Groß-Bieberau, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „TRINOMIC” – prijava za registraciju br. 12 697 074

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 19. listopada 2016. u predmetu R 70/2016-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka, uključujući troškove žalbenog postupka.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009;
 - povreda načela jednakog postupanja i načela prema kojem je uprava vezana vlastitim odlukama.
-

Tužba podnesena 21. prosinca 2016. – Elche Club de Fútbol protiv Komisije**(Predmet T-901/16)**

(2017/C 053/48)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Elche Club de Fútbol, SAD (Elche, Španjolska) (zastupnici: M. Segura Catalán i M. Clayton, odvjetnice)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- prihvati tužbene razloge za poništenje navedene u tužbi;
- poništi Odluku Komisije od 4. srpnja 2016. o državnoj potpori SA.36387 (2013/C) (ex 2013/CP), koju je Španjolska dodijelila Elche Club de Fútbol S.A.D. (i drugim nogometnim klubovima), u mjeri u kojoj se odnosi na Elche CF;
- poništi članak 1. pobijane odluke u mjeri u kojoj se odnosi na mjeru 3.;
- poništi članak 2. pobijane odluke u mjeri u kojoj se u njemu zahtijeva da Elche CF vrati državne potpore koje se odnose na mjeru 3.;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci u ocjeni i obrazloženju prilikom određivanja potpore i korisnika u smislu članka 107. UFEU-a, s obzirom na to da je Komisija smatrala da je Elche CF bio korisnik jamstava koje je Instituto Valenciano de Finanzas (IVF) dao Fundaciónu Elche CF.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 107. UFEU-a i nedostatku u obrazloženju što se tiče kvalificiranja jamstava koje je IVF dodijelio Fundaciónu Elche CF kao državnih potpora. Komisija nije dokazala pripisivost državi, davanje i selektivnost prednosti, nije ocijenila iskrivljavanje tržišnog natjecanja i nije u dovoljnoj mjeri obrazložila učinak na trgovinu unutar Europskog gospodarskog prostora.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 107. UFEU-a u odnosu na određivanje visine potpore i iznosa za povrat.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji je podređan i temelji se na povredi članka 107. UFEU-a u odnosu na ocjenu spojivosti potpore i primjenu smjernica u području sanacije i restrukturiranja.

Tužba podnesena 21. prosinca 2016. – HeidelbergCement protiv Komisije**(Predmet T-902/16)**

(2017/C 053/49)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: HeidelbergCement AG (Heidelberg, Njemačka) (zastupnici: U. Denzel, C. von Köckritz, P. Pichler i H. Weiß, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tuženik od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europske komisije br. (2016)6591 final od 10. listopada 2016. o pokretanju postupka iz članka 6. stavka 1. točke (c) Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004 ⁽¹⁾ u predmetu M. 7878 – HeidelbergCement/Schwenk/Cemex Hungary/Cemex Croatia koji se odnosi na predviđeno pripajanje društvu Duna-Dráva Cement Kft. 100 % udjela društva Cemex Hrvatska dd. i Cemex Hungária Építőanyagok Kft.; i
- u svakom slučaju, naloži Komisiji snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe jedan tužbeni razlog.

Tužitelj smatra da je Europska komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni smatrajući da su tužitelj i društvo Schwenk Zement KG – umjesto društva Duna-Dráva Cement Kft., koncentrativni zajednički pothvat u kojem tužitelj i društvo Schwenk Zement KG drže svaki posebno većinski udio od 50 %, kao „predmetni poduzetnici” i iz toga zaključila da je transakcija „od značaja za cijelu Uniju” u smislu članka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004. Prema tužitelju, Europska komisija u biti nema nadležnost za usvajanje sporne odluke i reviziju transakcije na temelju Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004 te se stoga, spornom odlukom čini povreda članka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004 i temeljnih načela pravne sigurnosti i supsidijarnosti.

U prvom redu, tužitelj navodi da je Europska komisija pogrešno primijenila pravo i počinila očitu pogrešku u ocjeni jer se pozvala na stavak 147. Obavijesti Komisije o nadležnosti ⁽²⁾ radi zaključivanja o tome da su tužitelj i društvo SchwenkZement KG, umjesto društva Duna-Dráva Cement Kft. „predmetni poduzetnici”;

U drugom redu, tužitelj navodi da bi primjena stavka 147. Obavijesti Komisije o nadležnosti bila nezakonita ako bi ju se uopće moglo primijeniti na predmetni slučaj zbog povrede članka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004 i načela pravne sigurnosti i supsidijarnosti kao temeljnih načela primarnog prava.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 139/2004 od 20. siječnja 2004. o kontroli koncentracija između poduzetnika (SL 2004., L 24, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 5., str. 73.).

⁽²⁾ Pročišćena obavijest Komisije o nadležnosti prema Uredbi Vijeća (EZ) br. 139/2004 (SL 2008., C 95, str. 1.) [neslužbeni prijevod].

Tužba podnesena 19. prosinca 2016. – RE protiv Komisije

(Predmet T-903/16)

(2017/C 053/50)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: RE (Abu Dhabi, Ujedinjeni Arapski Emirati) (zastupnik: S. Pappas, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije SEC 10.20/06/15 od 12. listopada 2016. u dijelu koji se odnosi na Uredbu 45/2001 i naloži tuženiku da tužitelju plati deset tisuća eura (10 000,00 eura) kao pravednu i pravičnu naknadu neimovinske štete zbog nezakonitog odbijanja pristupa njegovim osobnim podacima;
- naloži tuženiku da dostavi dokument koji se odnosi na tužiteljevo zapošljavanje, u skladu s člankom 91. točkom (c) Poslovnika Općeg suda, odnosno, podredno da dostavi taj dokument Sudu, u skladu s člankom 104. navedenog poslovnika te naloži tuženiku da tužitelju plati trideset tisuća eura (30 000,00 eura) kao naknadu za neimovinsku štetu zbog neetične i nezakonite obrade njegovih osobnih podataka za vrijeme istrage;
- naloži tuženiku da snosi vlastite i tužiteljeve troškove koji su nastali u ovom postupku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe za poništenje tužitelj ističe da pobijana odluka ne sadrži nikakvo obrazloženje o podacima za koje nije navedena nikakva iznimka koja bi opravdala odbijanje tužiteljeva prijedloga da mu se dopusti pristup tim osobnim podacima.

Štoviše, tužitelj ističe da je sporna odluka nezakonita jer mu je onemogućila pristup osobnim podacima na temelju iznimke o zaštiti istrage iz članka 20. stavka 1. točke (a) Uredbe 45/2001 ⁽¹⁾, a da u njoj nije navedena osnova na temelju koje se ona nadalje primjenjuje nakon zaključenja istrage koja se odnosi na tužitelja.

Tužitelj nadalje navodi da je nezakonito odbijanje posebnog zahtjeva za pristup dokumentima u zacrnjenom/redigiranom obliku, koji je prvi put predan s njegovom prijavom od 21. rujna 2016., zato što ne sadrži obrazloženje o razlozima zbog kojih pristup tužiteljevim osobnim podacima u zacrnjenom obliku nije bilo moguće u ovom slučaju, osobito nakon zaključenja istrage.

U prilog osnovanosti svoje tužbe za naknadu štete tužitelj ističe da je pretrpio nematerijalnu štetu jer mu je Glavna uprava za ljudske resurse i sigurnost nezakonito uskratila pristup njegovim osobnim podacima, da je pretrpio znatnu štetu za profesionalno napredovanje zbog toga što je spomenuta uprava nezakonito obrađivala njegove osobne podatke i, konkretnije, zato što su informacije o istrazi nezakonito širene s namjerom da naštetu razvoju njegove karijere, koja šteta ne može biti popravljena samo poništenjem sporne odluke. U tom smislu, tužitelj od Suda traži da uzme u obzir dva dokumenta radi razmatranja tužiteljeve tužbe za naknadu nematerijalne štete koja je nastala zbog postupanja uprave i radi dodjeljivanja naknade nematerijalne štete.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL 2001., L 8, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.).

Tužba podnesena 22. prosinca 2016. – Chefaro Ireland protiv EUIPO-a – Laboratoires M&L (NUIT PRECIEUSE)

(Predmet T-905/16)

(2017/C 053/51)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Chefaro Ireland DAC (Dublin, Irska) (zastupnici: P. Maeyaert i J. Muyltermans, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Laboratoires M&L SA (Manosque, Francuska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija žiga u kojoj je naznačena Europska unija u pogledu figurativnog žiga s verbalnim elementima „NUIT PRECIEUSE” – međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija br. 1 063 952

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 19. listopada 2016. u predmetu R 2596/2015-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i intervenijentu snošenje vlastitih troškova i plaćanje troškova društva Chefaro Ireland.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 29. prosinca 2016. – Laboratorios Ern protiv EUIPO-a – Sharma (NRIM Life Sciences)

(Predmet T-909/16)

(2017/C 053/52)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Španjolska) (zastupnik: S. Correa Rodríguez, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Anil K. Sharma (Hillingdon, Ujedinjena Kraljevina)

Podaci o postupku pred EUIPO-m

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „NRIM life Sciences” – prijava za registraciju br. 13 031 455

Postupak pred EUIPO-m: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. rujna 2016. u predmetu R 2376/2015-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i odbije prijavu za registraciju žiga Europske unije br. 01 3031455 NRIM LIFE SCIENCES za sve proizvode iz razreda 5;

— naloži plaćanje troškova EUIPO-u i, ANILU K. Sharmi, ako ANIL K SHARMA odluči intervenirati u ovaj postupak.

Tužbeni razlog

— povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 23. prosinca 2016. – Hesse protiv EUIPO-a – Wedl & Hofmann (TESTA ROSSA)

(Predmet T-910/16)

(2017/C 053/53)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Kurt Hesse (Nürnberg, Njemačka) (zastupnik: M. Krogmann, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Wedl & Hofmann GmbH (Mils/Hall in Tirol, Austrija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementima „TESTA ROSSA” – žig Europske unije br. 7 070 519

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom opoziva

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. listopada 2016. u predmetu R 68/2016-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi pobijanu odluku i također proglasi da se žig Europske unije UM 0707519 opoziva u odnosu na sljedeće proizvode:

razred 21 – pribor i posuđe za kućanstvo ili za kuhinju; stakleni proizvodi, porculan, osobito posuđe; čaše za piće;

razred 25 – odjeća, odnosno pregače, košulje, polo majice i majice s kratkim rukavima; pokrivala za glavu;

— naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

— povreda članka 51. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 23. prosinca 2016. – Wedl & Hofmann protiv EUIPO-a – Hesse (TESTA ROSSA)

(Predmet T-911/16)

(2017/C 053/54)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Wedl & Hofmann GmbH (Mils/Hall in Tirol, Austrija) (zastupnik: T. Raubal, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Kurt Hesse (Nürnberg, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Zajednice s verbalnim elementom „TESTA ROSSA” – žig Europske unije br. 7 070 519

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom opoziva

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. listopada 2016. u predmetu R 68/2016-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odnosno izmijeni pobijanu odluku u dijelu u kojem se odbija tužiteljeva žalba i proglašava da se tužitelj žig opoziva u odnosu na razrede 7, 11, 20, dijelove razreda 21 i 25, 28, dijelove razreda 30, na razred 34 i 38 i u dijelu u kojem se potvrđuje odluka odjela za poništaje od 17. studenoga 2015. u tom pogledu (s druge strane, tužitelj ne pobija dio pobijane odluke kojim se prihvaća njegova žalba);
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 51. stavka 1. Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 15. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 207/2009;
- povreda pravila 40. stavka 5. Uredbe br. 2868/95 u vezi s njezinim pravilom 22. stavcima 3. i 4.

Tužba podnesena 2. siječnja 2017. – La Mafia protiv EUIPO-a – Italija (La Mafia SE SIENTA A LA MESA

(Predmet T-1/17)

(2017/C 053/55)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: La Mafia Franchises, SL (Zaragoza, Španjolska) (zastupnik: I. Sempere Massa, lawyer)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Talijanska Republika

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementima „La Mafia SE SIENTA A LA MESA” – žig Europske unije br. 5 510 921.

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 27. listopada 2016. u predmetu R 803/2016-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- ogłosi sporni žig Europske unije br. 5 510 921 „LA MAFIA SE SIENTA A LA MESA” valjanim;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 52. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (f) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 4. siječnja 2017. – Sharif protiv Vijeća

(Predmet T-5/17)

(2017/C 053/56)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Ammar Sharif (Damask, Sirija) (zastupnik: B. Kennelly, QC i J. Pobjoy, *barrister*)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Vijeća (ZVSP) 2016/1897 od 27. listopada 2016. o provedbi Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2016., L 293, str. 36, u daljnjem tekstu: pobijana odluka) i Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2016/1893 od 27. listopada 2016. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji (SL 2016., L 293, str. 25, u daljnjem tekstu: pobijana uredba) u dijelu u kojem se primjenjuju na tužitelja;
- proglašiti, na temelju članka 277. UFEU-a da se članak 28. stavak 2. točka (a) Odluke Vijeća 2013/255/ZVSP od 31. svibnja 2013. o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2013., L 147, str. 14.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 15., str. 277.) i članak 15. stavak 1.a točka (a) Uredbe Vijeća (EU) br. 36/2012 od 18. siječnja 2012. o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 442/2011 (SL 2012., L 16, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 10., str. 205.) ne primjenjuju na tužitelja, te, slijedom navedenog, poništi pobijanu odluku i pobijanu uredbu u dijelu u kojem se primjenjuju na tužitelja;
- naknadi tužitelju štetu koja proizlazi iz izvanugovorne odgovornosti EU-a za nezakonito postupanje Vijeća, na temelju članka 340. stavka 2. UFEU-a; i
- naloži Vijeću snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Vijeće počinilo očite pogreške u ocjeni kada je smatralo da je zadovoljen uvjet za uvrštavanje tužitelja u članak 28. Odluke 2013/255/ZVSP i članak 15. Uredbe br. 36/2012.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Vijeće, neopravdano i neproporcionalno, povrijedilo tužiteljeva temeljna prava, uključujući njegovo pravo na zaštitu vlasništva, ugleda i poslovanja. Utjecaj pobijanih mjera na tužitelja dalekosežan je, kako u odnosu na njegovo vlasništvo, tako u odnosu na njegov svjetski ugled. Vijeće nije dokazalo da je zamrzavanje tužiteljeve imovine i ekonomskih sredstava povezano s ili opravdano nekim legitimnim ciljem, a još manje da je proporcionalno takvom cilju.
3. Treći tužbeni razlog, ako se, suprotno tužiteljevim glavnim tvrdnjama, kriterij za uvrštavanje tumači na način da se njime želi obuhvatiti obuhvati svaki vodeći poduzetnik u Siriji, neovisno o tome ima li taj poduzetnik osobne koristi od sirijskog režima ili ga podržava, tužitelj zahtijeva da se članak 28. stavak 2. točka (a) Odluke 2013/2557/ZVSP i članak 15. stavak 1.a točka (a) Uredbe br. 36/2012 proglaše neprimjenjivim na tužitelja zato što je kriterij za uvrštenje neproporcionalan inače legitimnim ciljevima tih dokumenata

Rješenje Općeg suda od 21. prosinca 2016. – fleur ami protiv EUIPO-a – 8 seasons design (Lampes)

(Predmet T-67/16) ⁽¹⁾

(2017/C 053/57)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik petog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 111, 29. 3. 2016.

Rješenje Općeg suda od 20. prosinca 2016. – Amira i dr. protiv Komisije i ESB-a

(Predmet T-736/16) ⁽¹⁾

(2017/C 053/58)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik trećeg vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 475, 19. 12. 2016.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR